ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ τῆς Ε' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ τῶν ΝΗΣΤΕΙΩΝ

τοῦ Ἀκαθίστου Ὕμνου

Εἰς τὸν Ὄρθρον

Ἦχος πλ. δ'

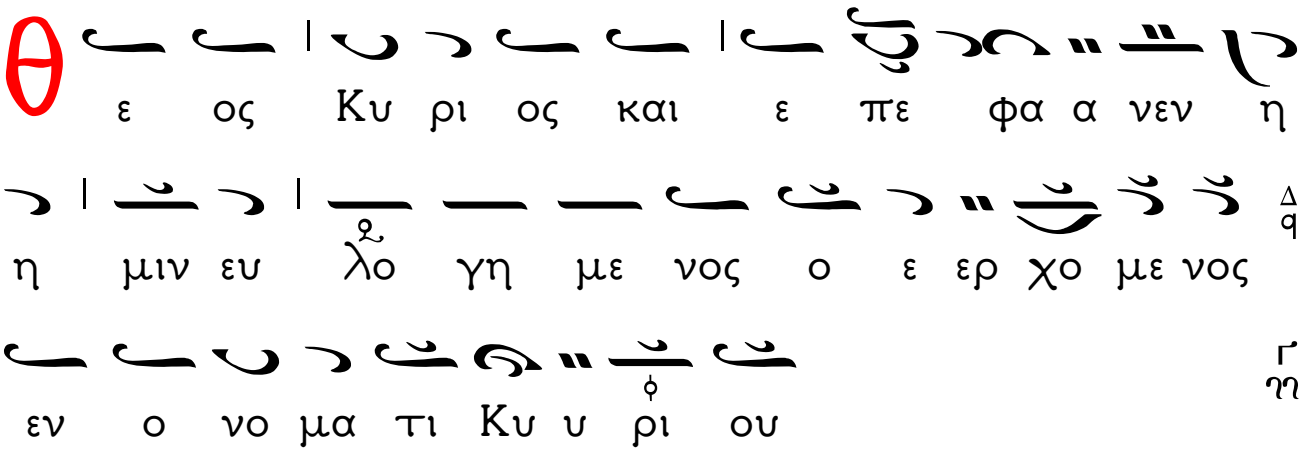

Στίχος Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος Αὐτοῦ. (τὸ ὡς ἄνω)

Στίχος Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

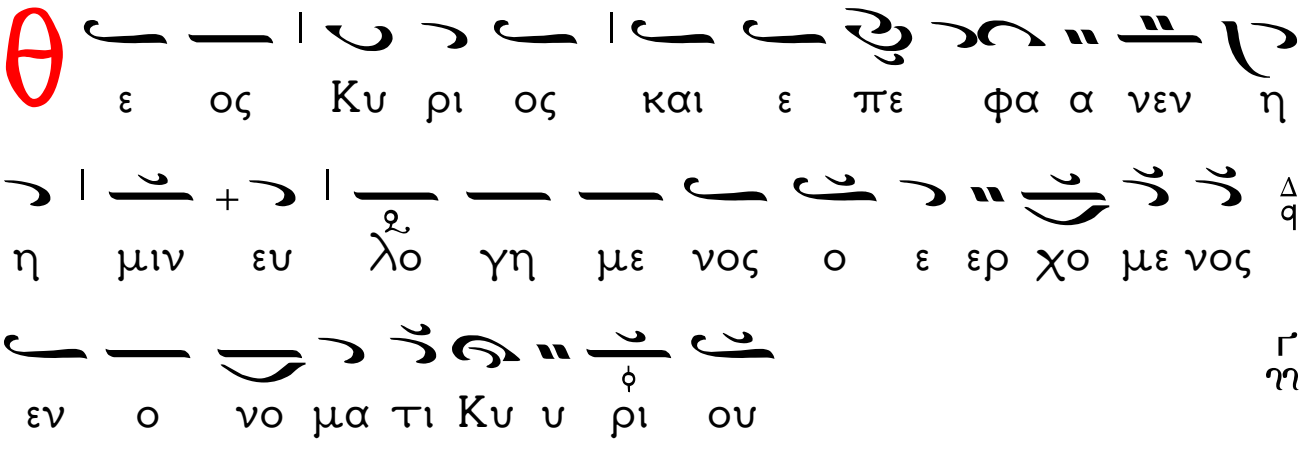

Στίχος Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (τὸ ὡς ἄνω)

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος πλ. Δ΄

Χρύσ. Θεοδοσόπουλου

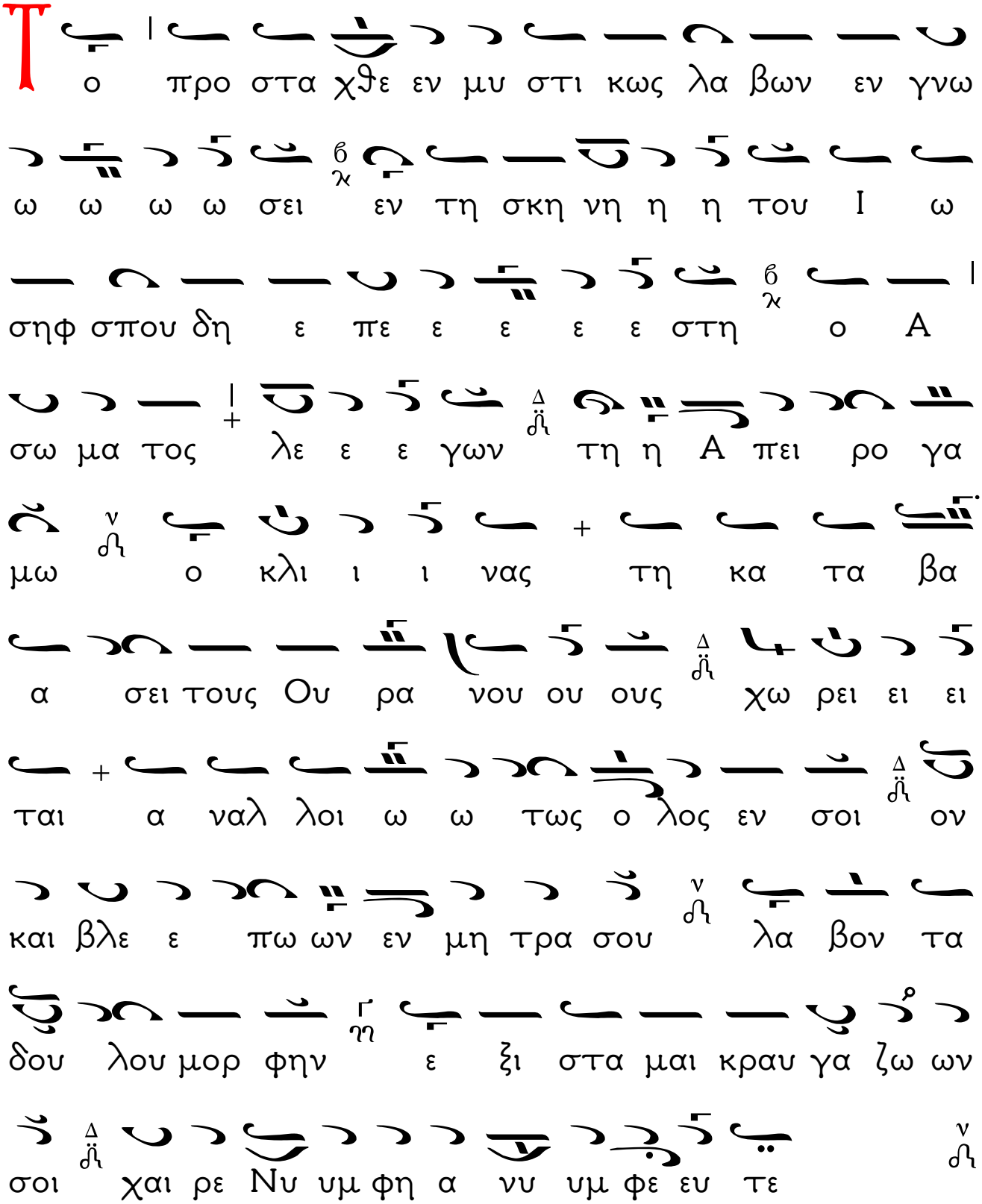

Δόξα... Καὶ νῦν... τὸ αὐτὸ

Κατάληξη

α νυ υμ φε ευ τε ε ε ε ε ε ε ν

Κάθισμα

Ἦχος

π.Κ.Παπαγιάννη

Τὸν τάφον σου Σωτὴρ

με γας Στρα τη γος των α υ λων ταγ

μα των εις πο λιν Να ζα ρετ ε πι στας

Βα σι λε α μη νυ ει σοι Α α χραν τε ε

των αι ω νω ων και Κυ υ ρι ον Χαι ρε

λε ε γων σοι Ευ λο γη με νη Μα ρι α α

κα τα α λη πτον και α νερ μη νευ τον θαυ

μα βρο των η α να κλη σις

Δόξα... Καὶ νῦν... τὸ αὐτὸ

Ὁ Ν΄ Ψαλμὸς (χῦμα)

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστι διὰ παντός.

Σοὶ μόνω ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρόν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσεις ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαράν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός, καὶ Πνεῦμα

εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμα σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ᾽ ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στηριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον Κύριε ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

ΚΑΝΟΝΕΣ

Κανὼν Ἀκαθίστου Ὕμνου

Ἦχος ⸗ Βου

ΩΔΗ Α΄

Ἀ νοι ξω το στο μα μου και πλη ρω

θη σε ται Πνευ μα τος και λο γον ε ρευ ξο

μαι τη Βα σι λι δι Μη τρι και ο φθη σο

μαι φαι δρως πα νη γυ ρι ζων και α σω γη

θο με νος ταυ της τα θαυ μα τα (δὶς)

Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω σον η

μας

Χ ρι στου βι βλον εμ ψυ χον ε σφρα γι

σμε νην σε Πνευ μα τι ο με γας Αρ χαγ γε

λος Α γνη θε ο με νος ε πε φω νει σοι

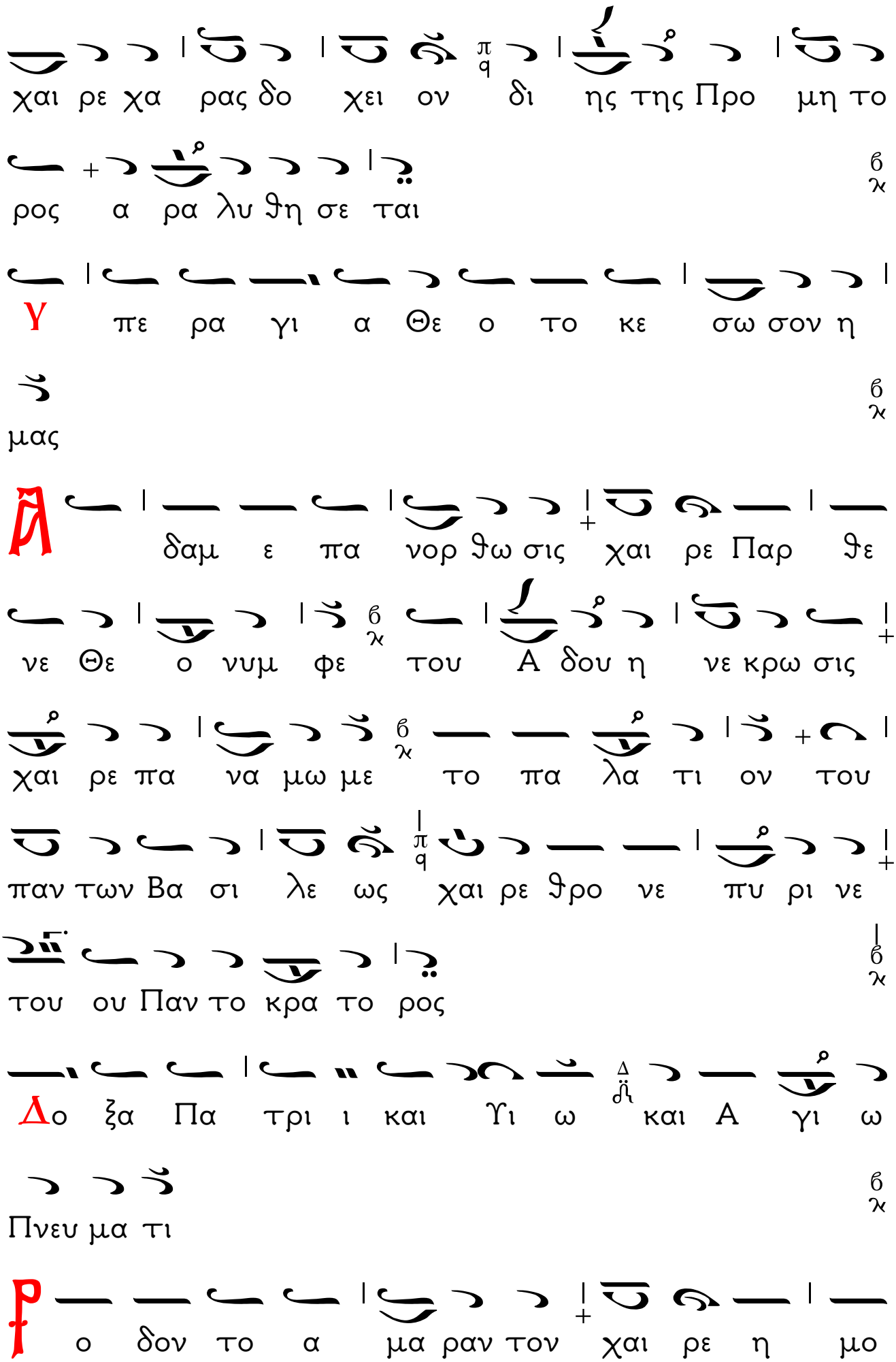
χαι ρε χα ρας δο χει ον δι ης της Προ μη το
ρος α ρα λυ θη σε ται
Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω σον η
μας
Δ δαμ ε πα νορ θω σις χαι ρε Παρ θε
νε Θε ο νυμ φε του Α δου η νε κρω σις
χαι ρε πα να μω με το πα λα τι ον του
παν των Βα σι λε ως χαι ρε θρο νε πυ ρι νε
του ου Παν το κρα το ρος
Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω
Πνευ μα τι
Ρ ο δον το α μα ραν τον χαι ρε η μο

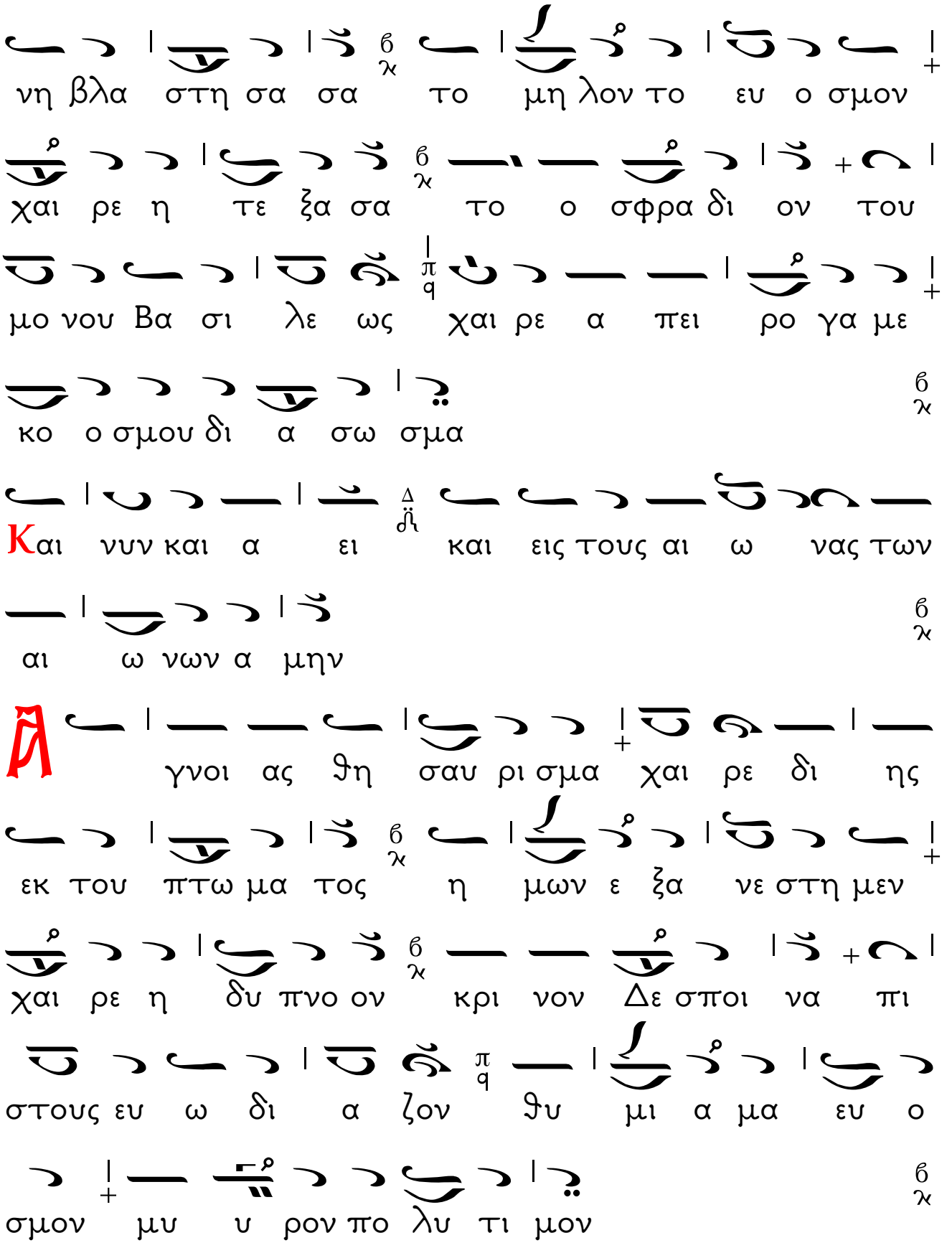
νη βλα στη σα σα το μη λον το ευ ο σμον
χαι ρε η τε ξα σα το ο σφρα δι ον του
μο νου Βα σι λε ως χαι ρε α πει ρο γα με
κο ο σμου δι α σω σμα
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των
αι ω νων α μην
Α γνοι ας ϑη σαν ρι σμα χαι ρε δι ης
εκ του πτω μα τος η μων ε ξα νε στη μεν
χαι ρε η δυ πνο ον κρι νον Δε σποι να πι
στους ευ ω δι α ζον ϑυ μι α μα ευ ο
σμον μυ υ ρον πο λυ τι μον

ΩΔΗ Γ΄

Τους σους υμνο λογους Θεο τοκε ως

ζωω σα και αφθο νος πη γη θι α σον συγ

κρο τη σαν τας πνευ μα τι κον στε ρε ω ω σον

και εν τη θει α δο ξη σου στε φα νων δο

ξης α ξι ω σον (δὶς)

Υπε ρα γι α Θε ο το κε σω σον η

μας

Ρα τα χυν η βλα στη σα σα τον θει ον ως

χω ω ρα α νη ρο τος σα φως χαι ρε εμ

ψυ χε τρα α πε ε ζα αρ τον ζω ης χω ρη

σα α σα χαι αι ρε του ζων τος υ δα τος

πη γη α κε νω τος Δε σποι να

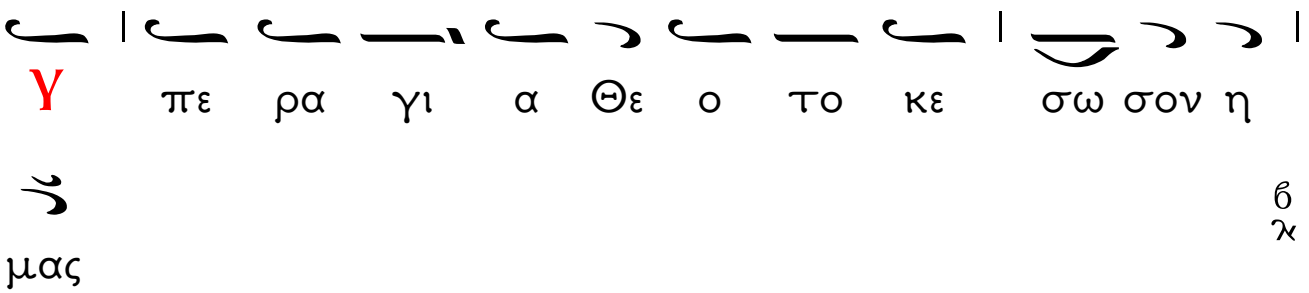
Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω σον η
μας

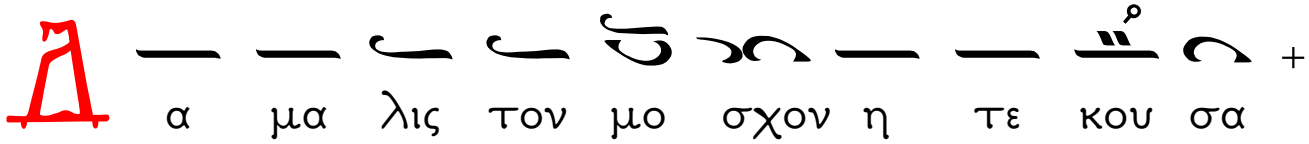
Δ α μα λις τον μο σχον η τε κου σα

τον α α μω μον χαι ρε τοις πι στοις χαι ρε α

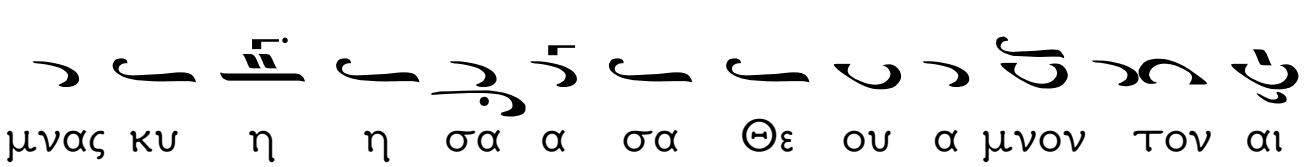
μνας κυ η η σα α σα Θε ου α μνον τον αι

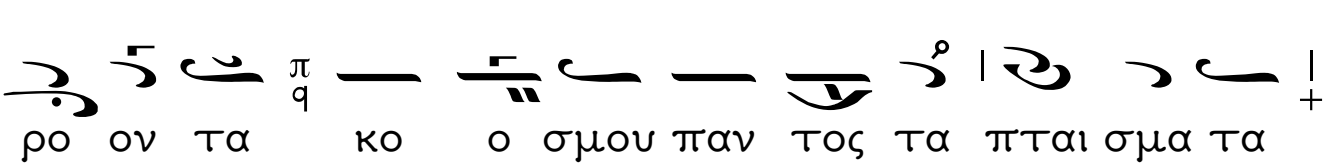
ρο ον τα κο ο σμου παν τος τα πται σμα τα

χαι ρε θερ μον ι λα στη ρι ον

Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω
Πνευ μα τι

Θ ρ θρος φα ει νος χαι ρε η μο νη τον

η η λι ον φε ρου σα Χρι στον φω τος κα τοι

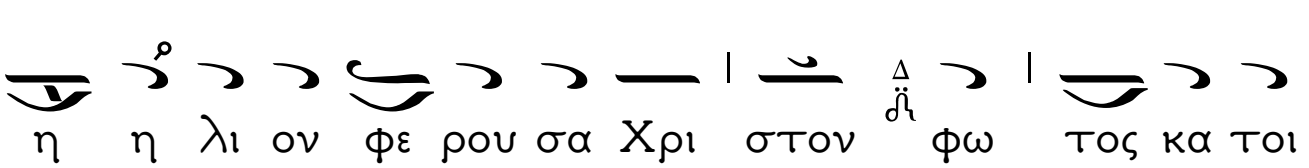
κη τη η ρι ι ον χαι ρε το σκο τος λυ

σα α σα και τους ζο φω δεις δαι μο νας ο

λο τε λως εκ μει ω σα σα

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των

αι ω νων α μην

αι ρε πυ λη μο νη ην ο Λο γος δι

ω ω δευ σε μο νος η μο χλους και πυ λας Α

δου Δε ε σποι οι να τω το κω σου συν τρι ψα α

σα χαι αι ρε η ϑει α ει σο δος των σω

ζο με νων Θε ο νυμ φε ε ε ε ε

Μεσώδιον Κάθισμα

Ἦχος Κε

Τὸν τάφον σου Σωτὴρ π.Κ.Παπαγιάννη

με γας Στρα τη γος των α υ λων ταγ

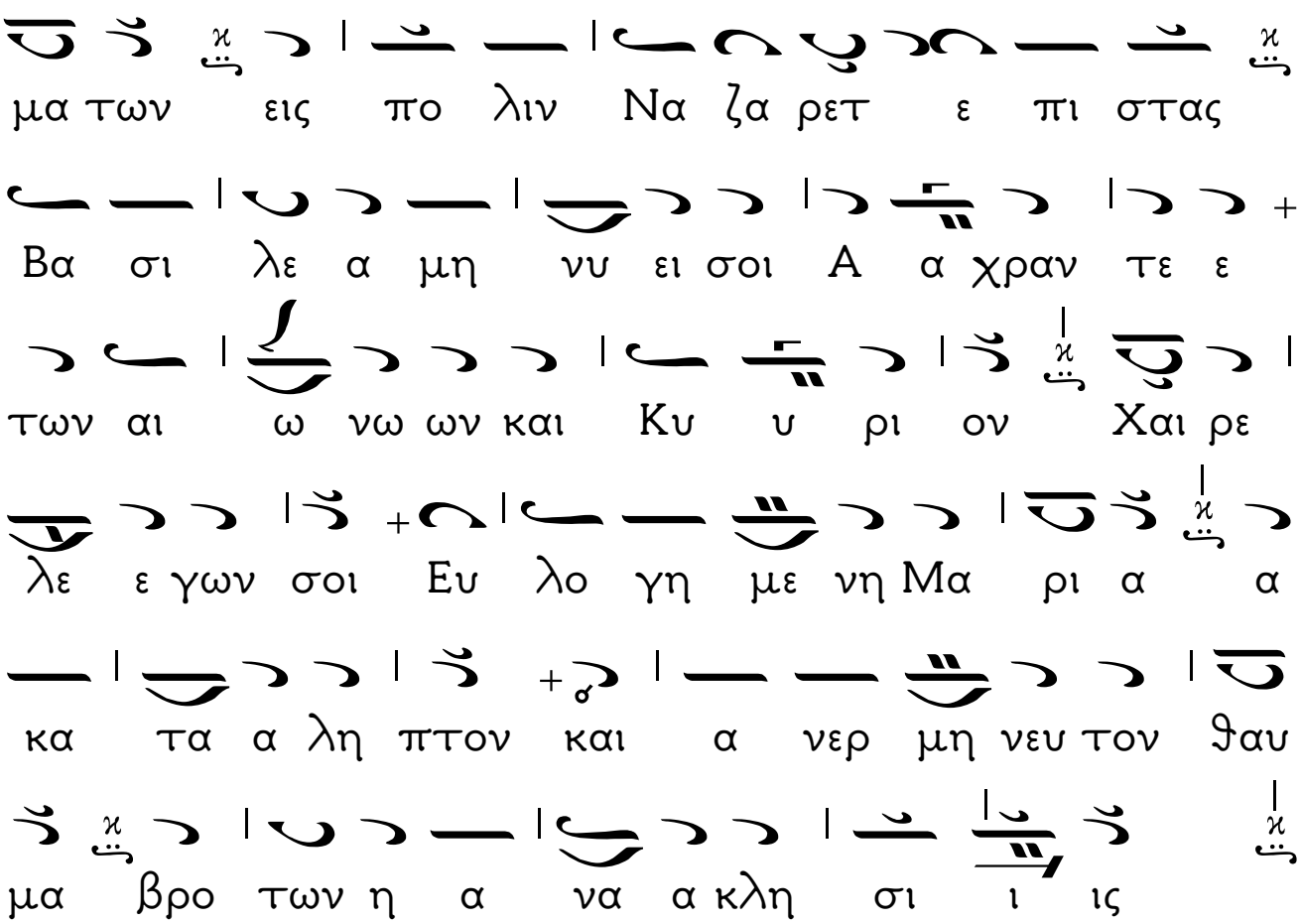

Κοντάκιον

Ἦχος πλ. δ΄ Αὐτόμελον

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια, ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν, εὐχαριστήρια, ἀναγράφω σοι ἡ Πόλις σου, Θεοτόκε· ἀλλ΄ ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον, ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον ἵνα κράζω σοι· **Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.**

ὁ Οἶκος

Ἄγγελος πρωτοστάτης, οὐρανόθεν ἐπέμφθη, εἰπεῖν τῇ Θεοτόκῳ τὸ Χαῖρε καὶ σὺν τῇ ἀσωμάτῳ φωνῇ, σωματούμενόν σε θεωρῶν Κύριε, ἐξίστατο καὶ ἵστατο, κραυγάζων πρὸς αὐτὴν τοιαῦτα.
Χαῖρε, δι΄ ἧς ἡ χαρὰ ἐκλάμψει,
χαῖρε, δι΄ ἧς ἡ ἀρὰ ἐκλείψει.
Χαῖρε, τοῦ πεσόντος , Ἀδὰμ ἡ ἀνάκλησις,
χαῖρε τῶν δακρύων τῆς Εὔας ἡ λύτρωσις.

Χαῖρε, ὕψος δυσανάβατον ἀνθρωπίνοις λογισμοῖς,
χαῖρε, βάθος δυσθεώρητον καὶ Ἀγγέλων ὀφθαλμοῖς.
Χαῖρε, ὅτι ὑπάρχεις Βασιλέως καθέδρα,
χαῖρε, ὅτι βαστάζεις τὸν βαστάζοντα πάντα.
Χαῖρε, ἀστὴρ ἐμφαίνων τὸν Ἥλιον,
χαῖρε, γαστὴρ ἐνθέου σαρκώσεως.
Χαῖρε, δι᾽ ἧς νεουργεῖται ἡ κτίσις,
χαῖρε, δι᾽ ἧς βρεφουργεῖται ὁ Κτίστης.
Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.
Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Σ Υ Ν Α Ξ Α Ρ Ι Ο Ν

ἐκ τοῦ Μνημαίου καὶ τὸ παρὼν τοῦ Τριωδίου

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Σαββάτῳ τῆς πέμπτης Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν, ἑορτάζομεν τὸν Ἀκάθιστον Ὕμνον τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ταῖς τῆς σῆς ὑπερμάχου τε καὶ ἀπροσμάχου Μητρὸς πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς τῶν περικειμένων καὶ ἡμᾶς ἀπάλλαξον συμφορῶν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς μόνος φιλάνθρωπος.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΕΣ

Χρύσανθου Θεοδοσόπουλου

Ἦχος Βου

ΩΔΗ Α΄

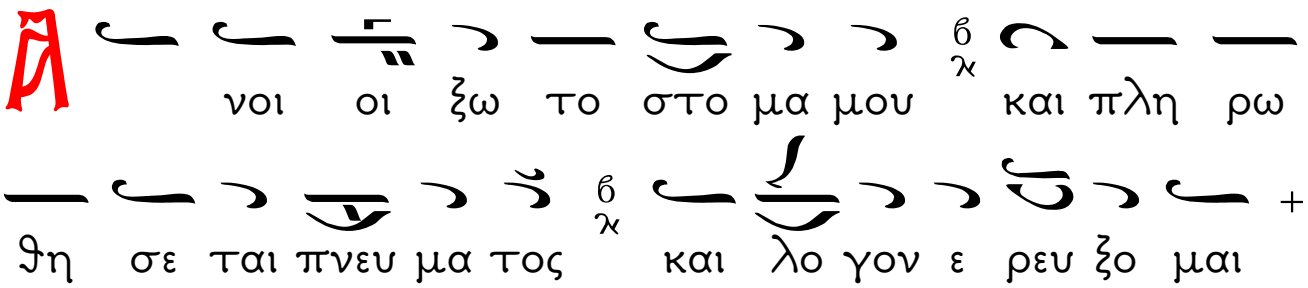

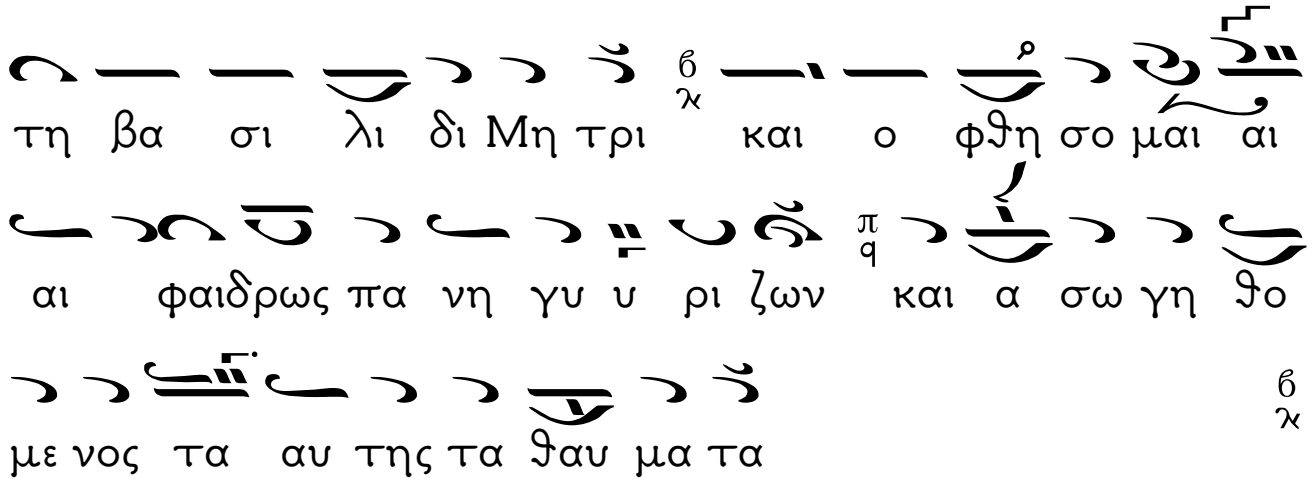
τη βα σι λι δι Μη τρι και ο φθη σο μαι αι
αι φαιδρως πα νη γυ υ ρι ζων και α σω γη θο
με νος τα αυ της τα θαυ μα τα

ΩΔΗ Γ΄

Τους σου ους υ μνο λο γους Θε ο το κε
ως ζω ω σα και α φθο νος πη γη η η θι
α σον συγ κρο τη σαν τας πνευ μα τι κον στε ρε
ω ω σον και εν τη θει α δο ξη σου
Α΄
χορὸς στε φα νων δο ο ξης α ξι ω σον

ΩΔΗ Δ΄

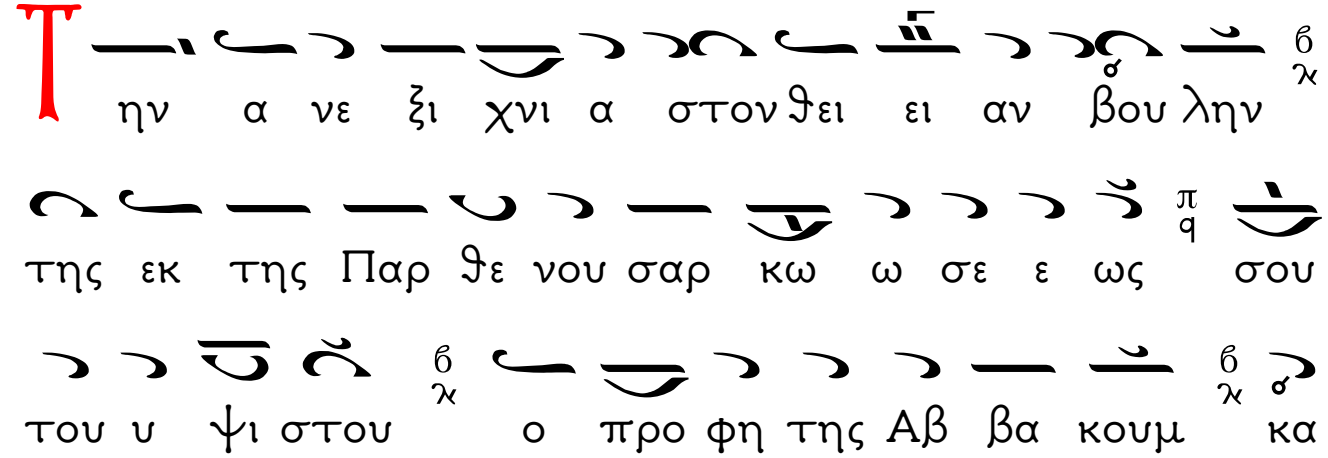
ην α νε ξι χνι α στον θει ει αν βου λην
της εκ της Παρ θε νου σαρ κω ω σε ε ως σου
του υ ψι στου ο προ φη της Αβ βα κουμ κα

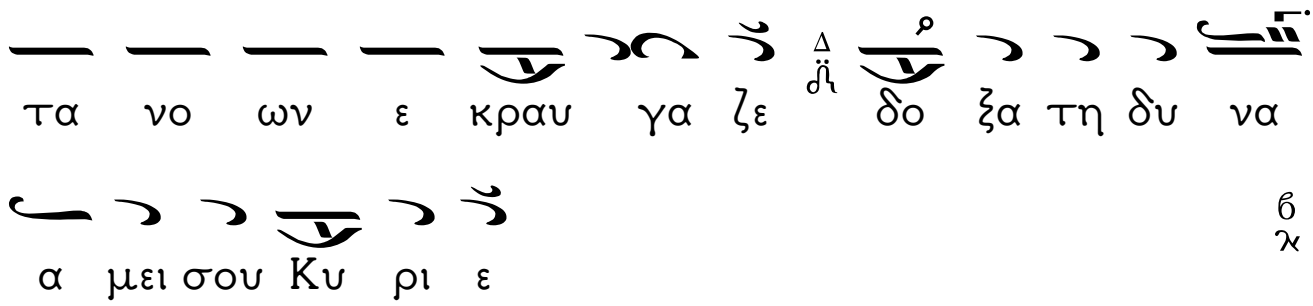
τα νο ων ε κραυ γα ζε δο ξα τη δυ να
α μει σου Κυ ρι ε

ΩΔΗ Є′

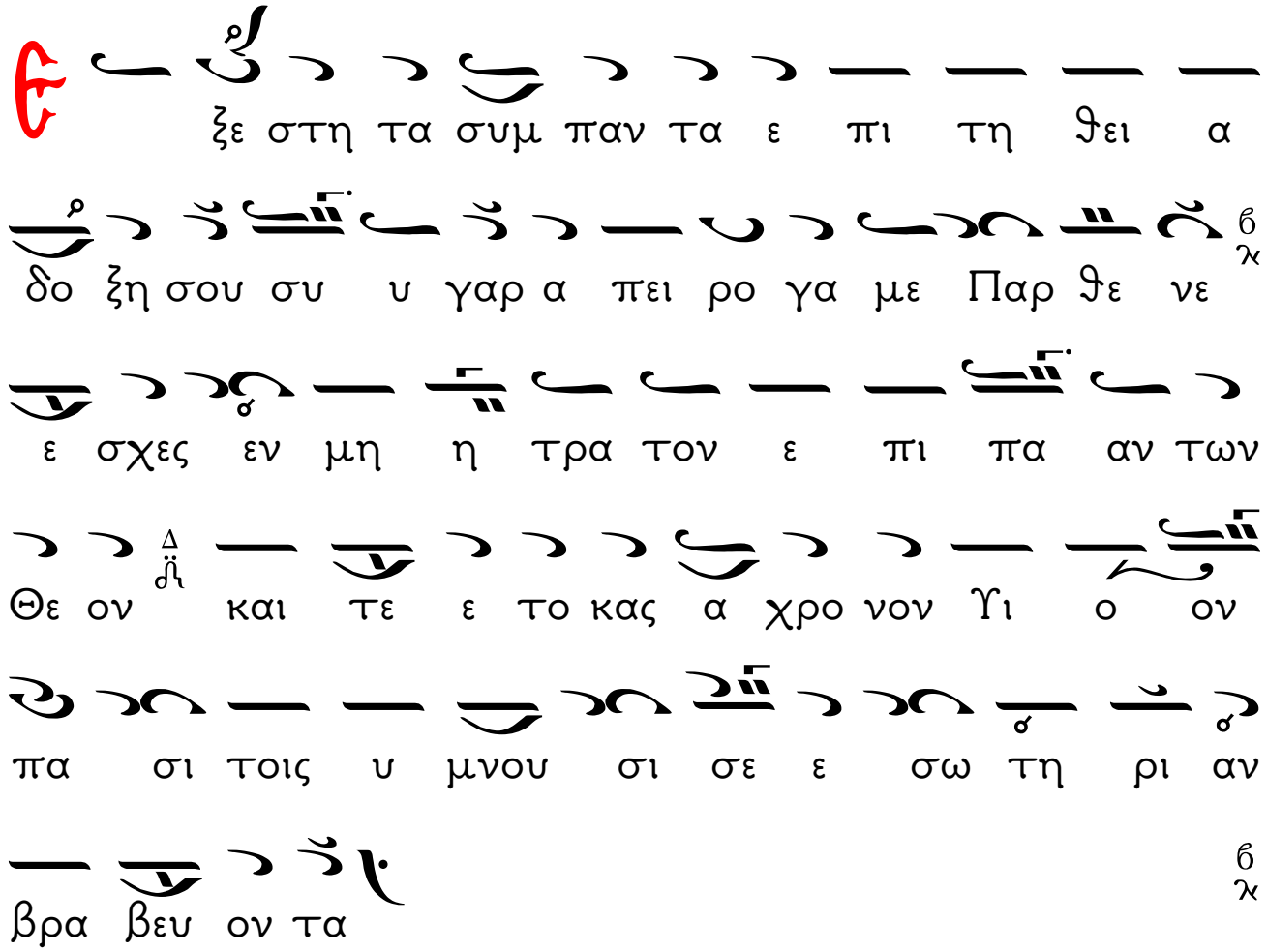
ξε στη τα συμ παν τα ε πι τη ϑει α
δο ξη σου συ υ γαρ α πει ρο γα με Παρ ϑε νε
ε σχες εν μη η τρα τον ε πι πα αν των
Θε ον και τε ε το κας α χρο νον Υι ο ον
πα σι τοις υ μνου σι σε ε σω τη ρι αν
βρα βευ ον τα

ΩΔΗ ΣΤ′

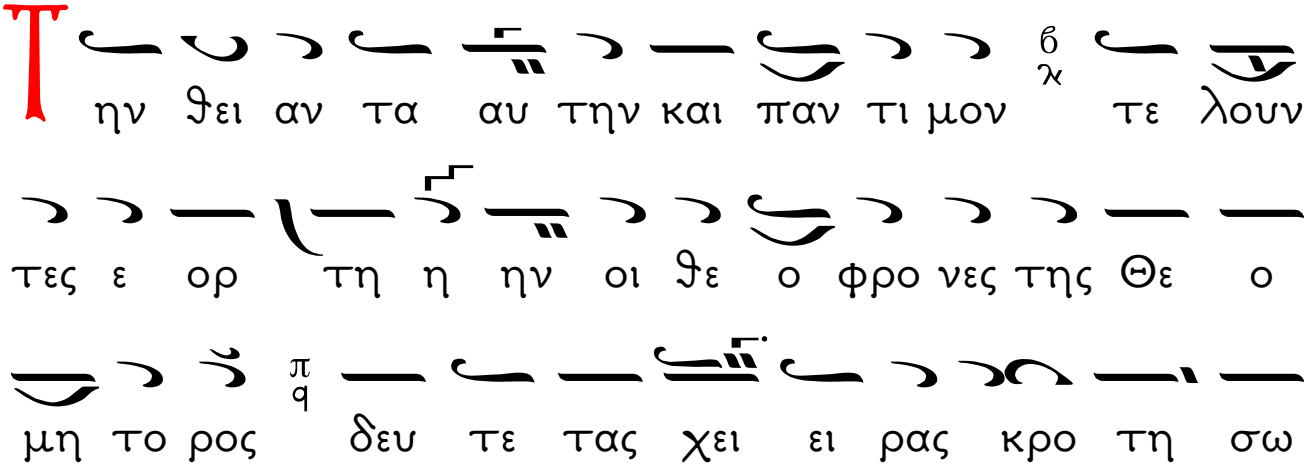
ην ϑει αν τα αυ την και παν τι μον τε λουν
τες ε ορ τη η ην οι ϑε ο φρο νες της Θε ο
μη το ρος δευ τε τας χει ει ρας κρο τη σω

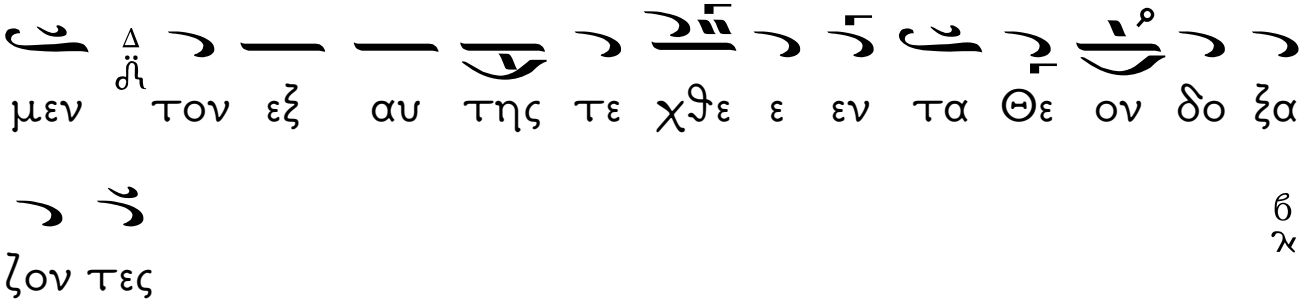
μεν τον εξ αυ της τε χθε ε εν τα Θε ον δο ξα
ζον τες

ΩΔΗ Ζ΄

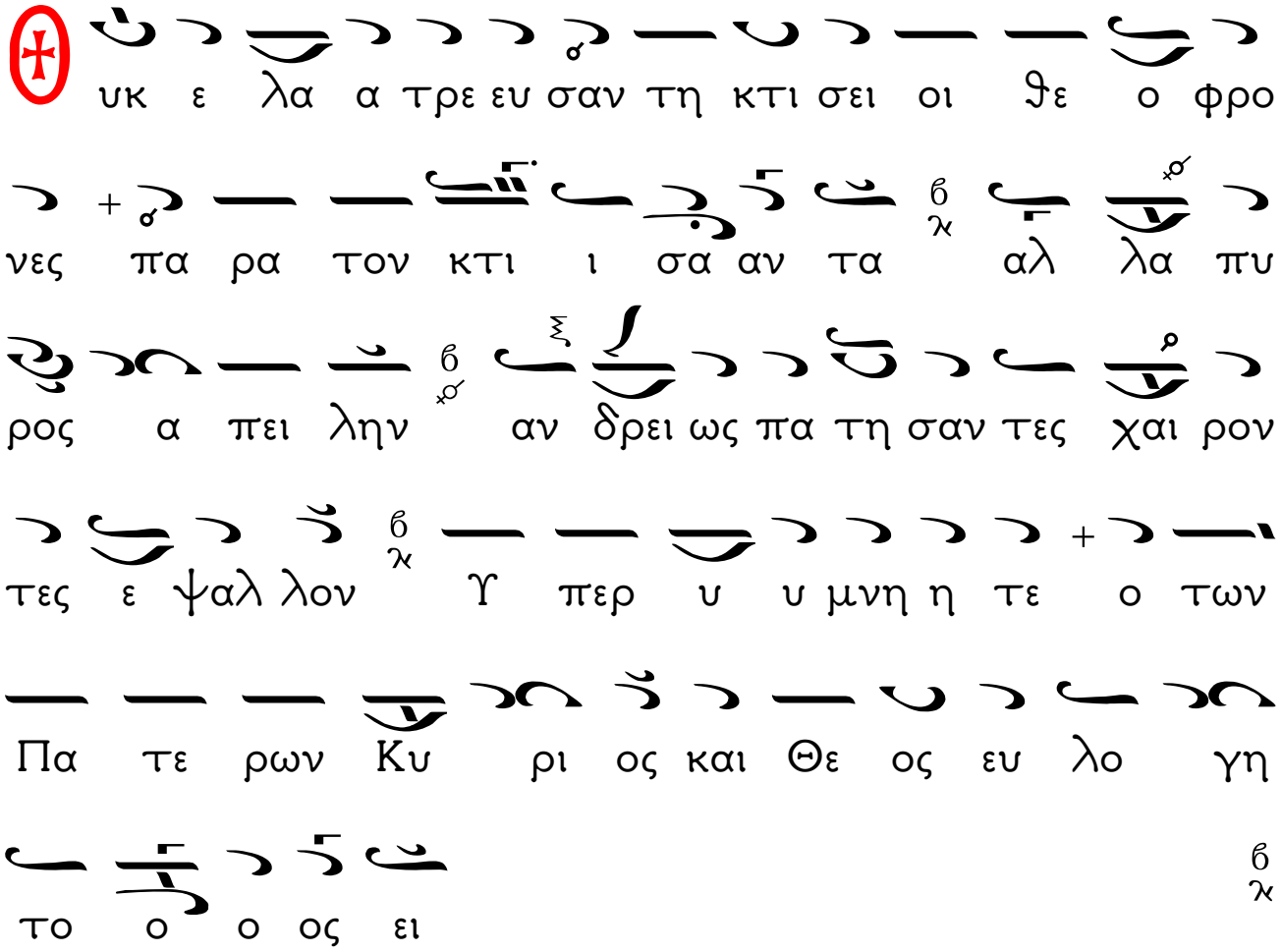
υκ ε λα α τρε ευ σαν τη κτι σει οι θε ο φρο
νες πα ρα τον κτι ι σα αν τα αλ λα πυ
ρος α πει λην αν δρει ως πα τη σαν τες χαι ρον
τες ε ψαλ λον Υ περ υ υ μνη η τε ο των
Πα τε ρων Κυ ρι ος και Θε ος ευ λο γη
το ο ο ος ει

ΩΔΗ Η΄

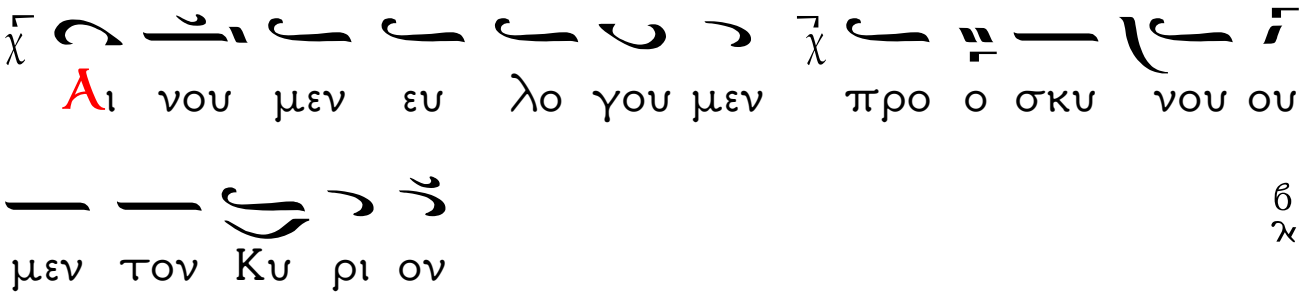
Αι νου μεν ευ λο γου μεν προ ο σκυ νου ου
μεν τον Κυ ρι ον

Παι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι νω

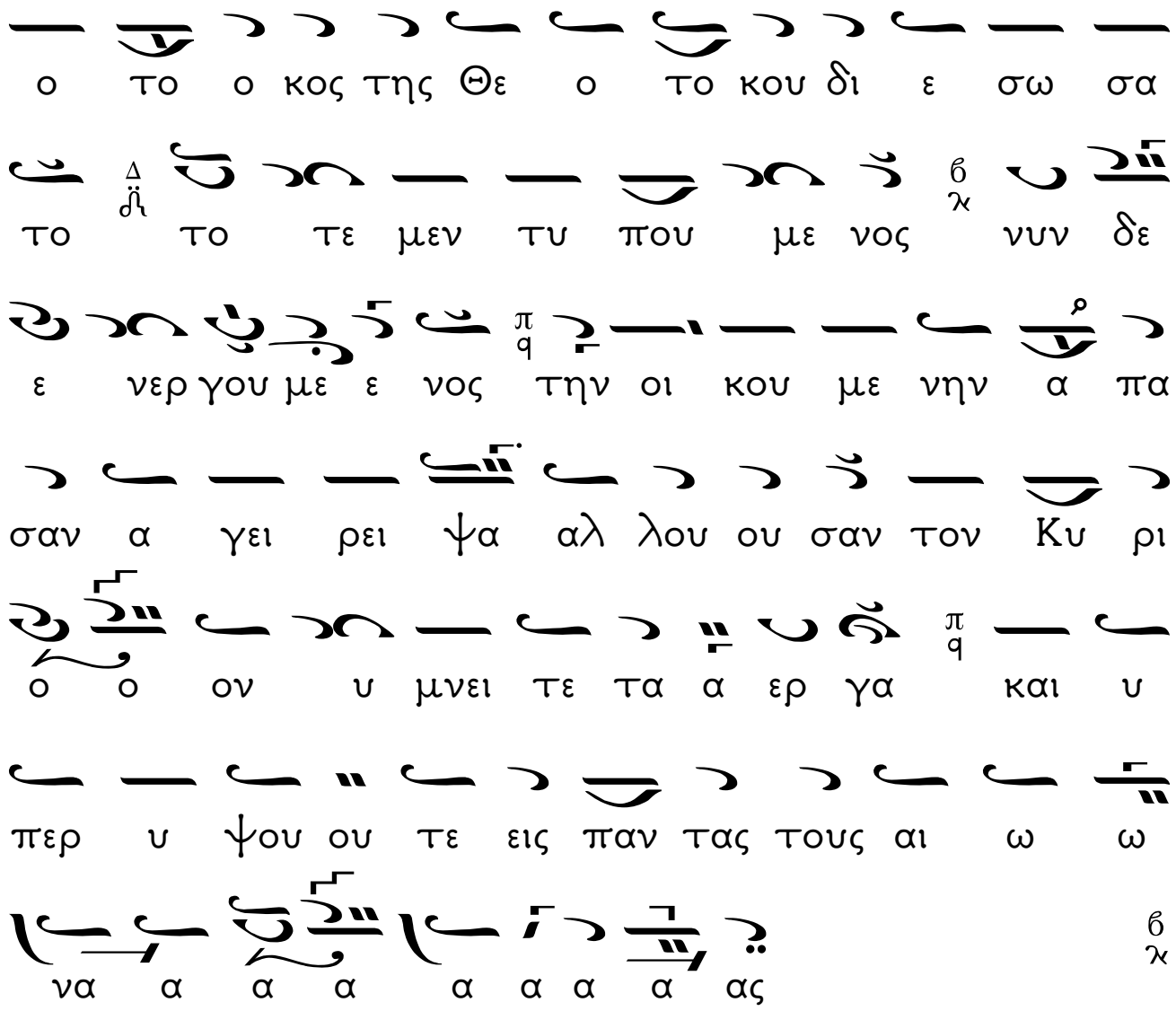
ο το ο κος της Θε ο το κου δι ε σω σα
το το τε μεν τυ που με νος νυν δε
ε νερ γου με ε νος την οι κου με νην α πα
σαν α γει ρει ψα αλ λου ου σαν τον Κυ ρι
ο ο ον υ μνει τε τα α ερ γα και υ
περ υ ψου ου τε εις παν τας τους αι ω ω
να α α α α α α α ας

ΤΙΜΙΩΤΕΡΑ

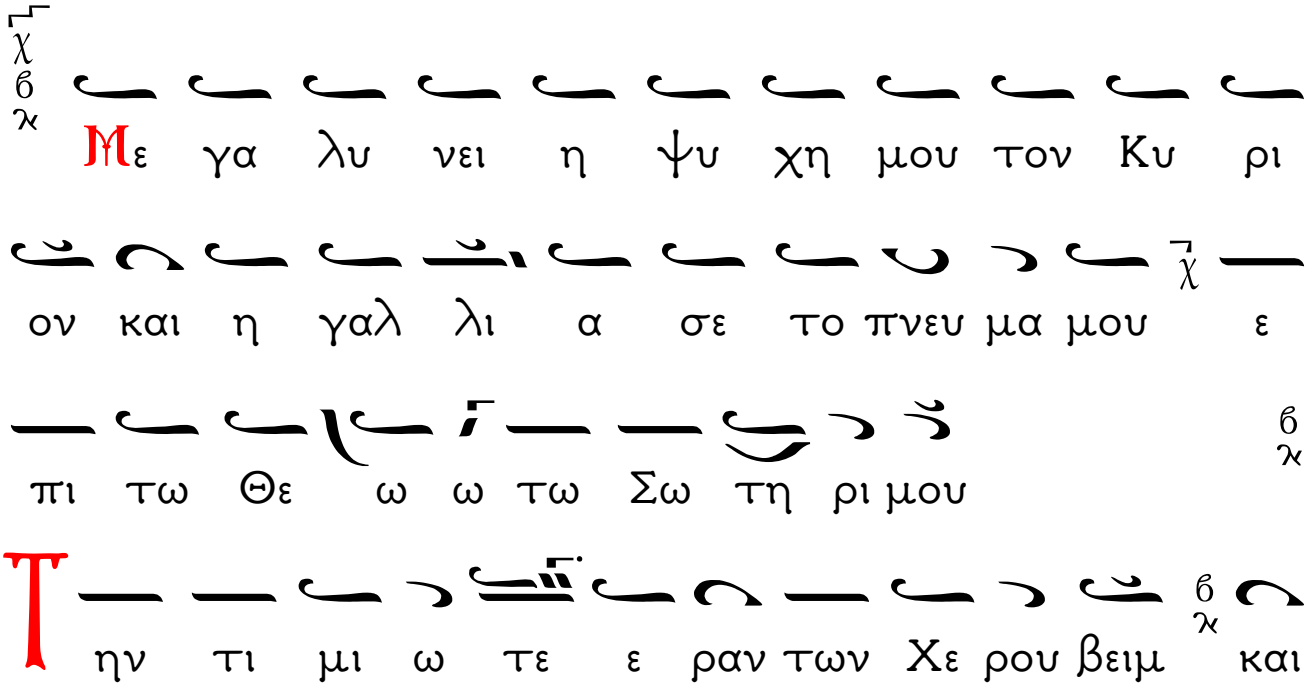
Με γα λυ νει η ψυ χη μου τον Κυ ρι
ον και η γαλ λι α σε το πνευ μα μου ε
πι τω Θε ω ω τω Σω τη ρι μου
Τη ν τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου βειμ και

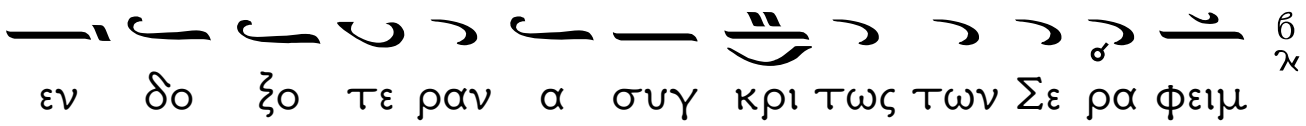
εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ

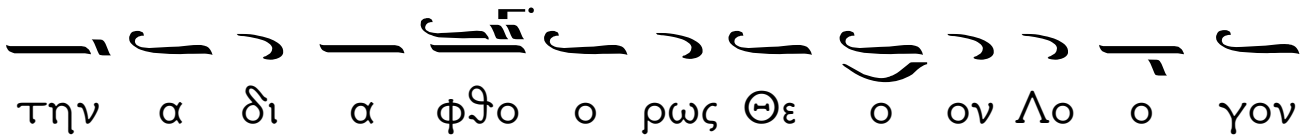
την α δι α φϑο ο ρως Θε ο ον Λο ο γον

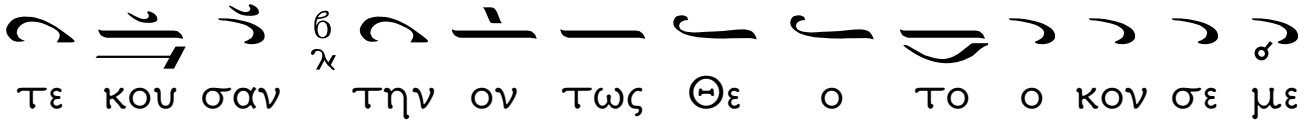
τε κου σαν την ον τως Θε ο το ο κον σε με

γα λυ νο μεν

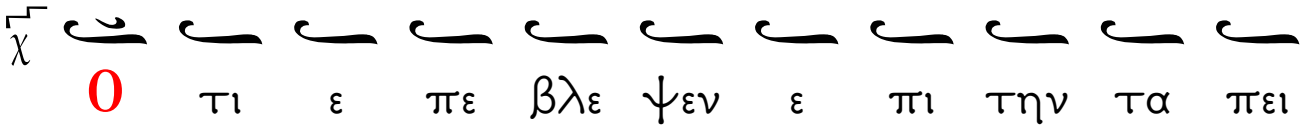
Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει

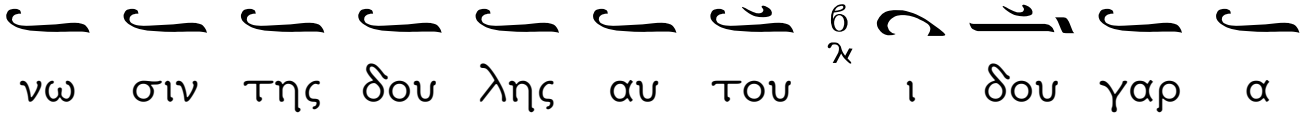
νω σιν της δου λης αυ του ι δου γαρ α

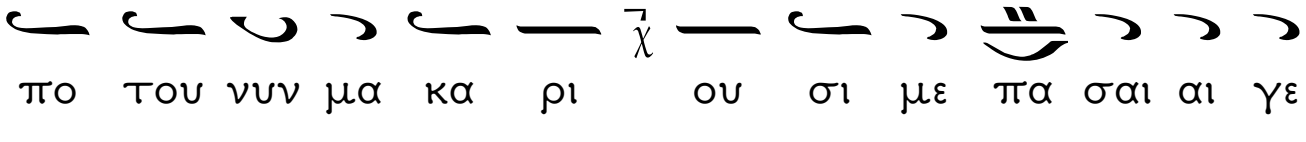
πο του νυν μα κα ρι ου σι με πα σαι αι γε

νε αι

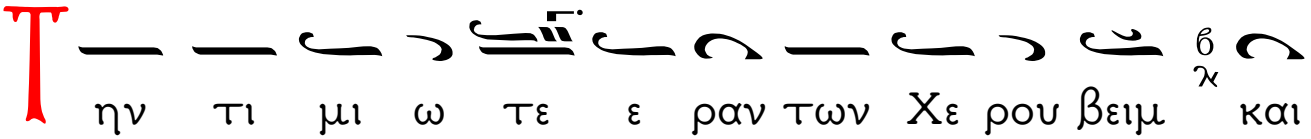
Τ ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου βειμ και

εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ

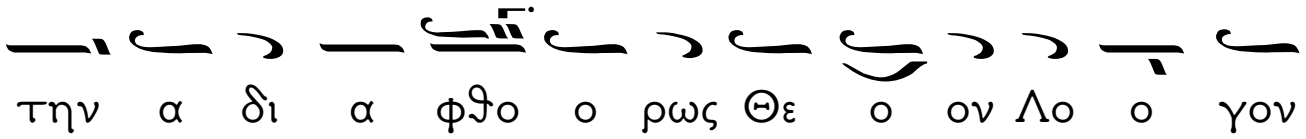
την α δι α φϑο ο ρως Θε ο ον Λο ο γον

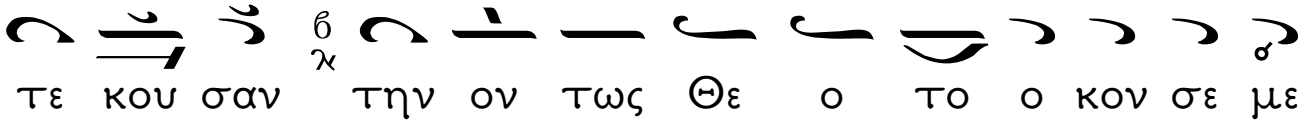
τε κου σαν την ον τως Θε ο το ο κον σε με

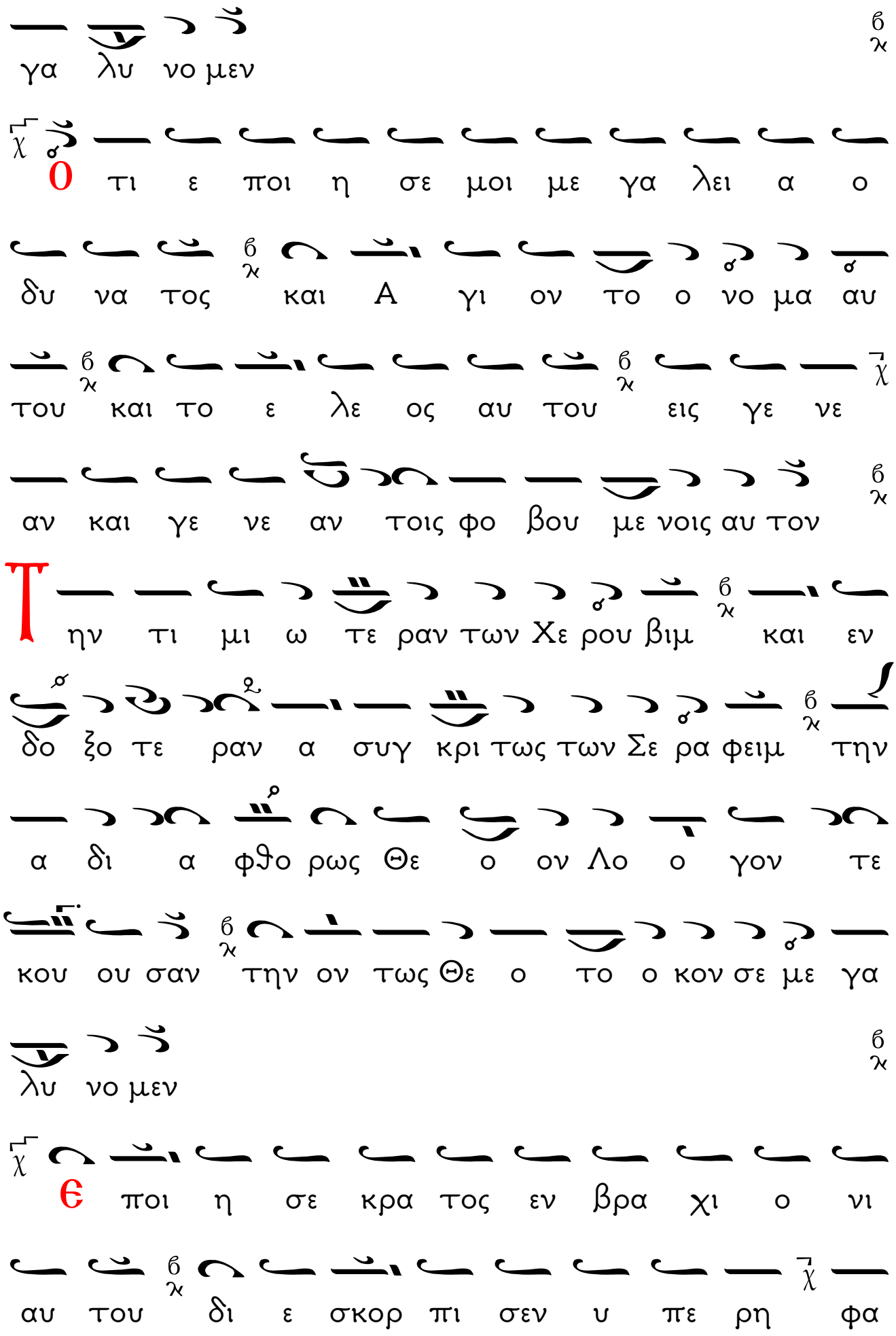
γα λυ νο μεν
Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο
δυ να τος και Α γι ον το ο νο μα αυ
του και το ε λε ος αυ του εις γε νε
αν και γε νε αν τοις φο βου με νοις αυ τον
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν
δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την
α δι α φθο ρως Θε ο ον Λο ο γον τε
κου ου σαν την ον τως Θε ο το ο κον σε με γα
λυ νο μεν
Є ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι
αυ του δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα

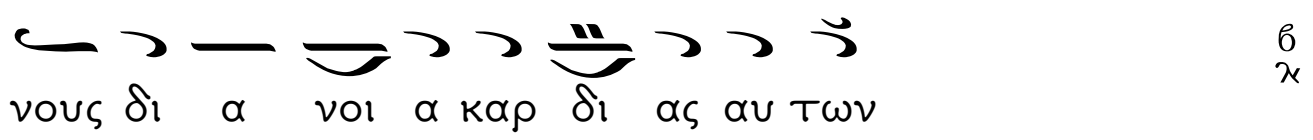
νους δι α νοι α καρ δι ας αυ των

Τη ν τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν

δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την

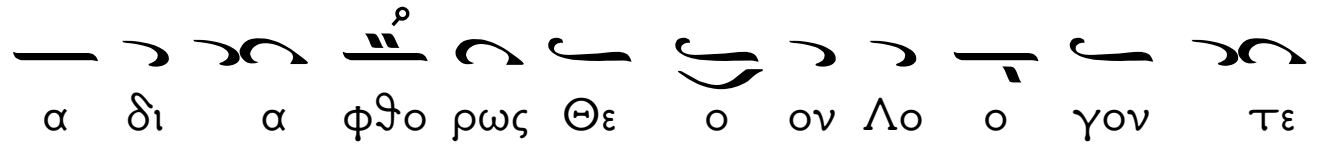
α δι α φθο ρως Θε ο ον Λο ο γον τε

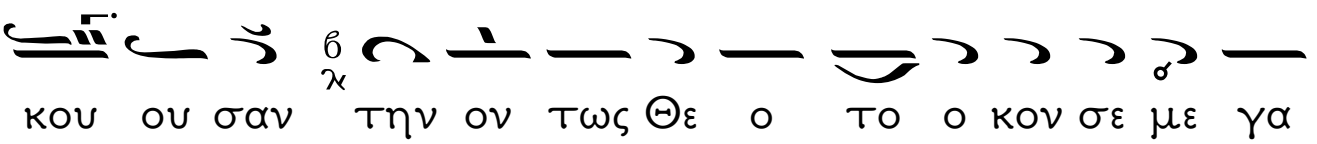
κου ου σαν την ον τως Θε ο το ο κον σε με γα

λυ νο μεν

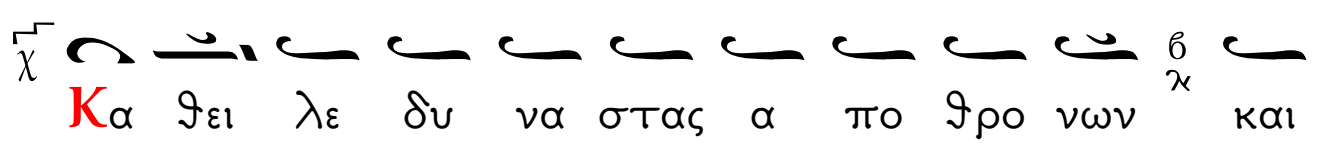
Κα θει λε δυ να στας α πο θρο νων και

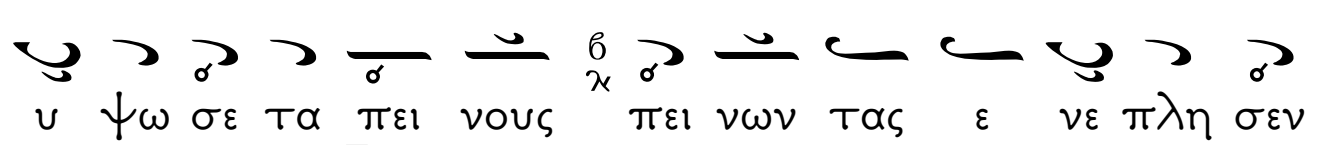
υ ψω σε τα πει νους πει νων τας ε νε πλη σεν

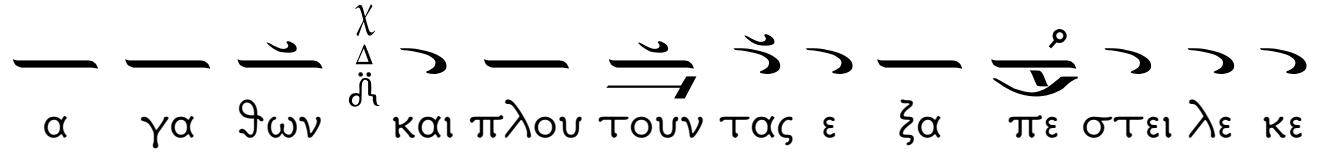
α γα θων και πλου τουν τας ε ξα πε στει λε κε

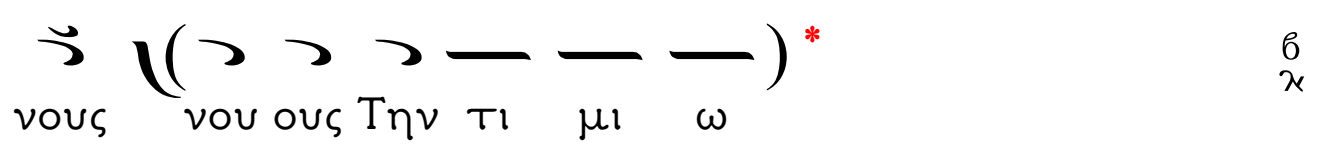
νους νου ους Την τι μι ω

Τη ν τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και

εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ

την α δι α φθο ο ρως Θε ο ον Λο ο γον τε

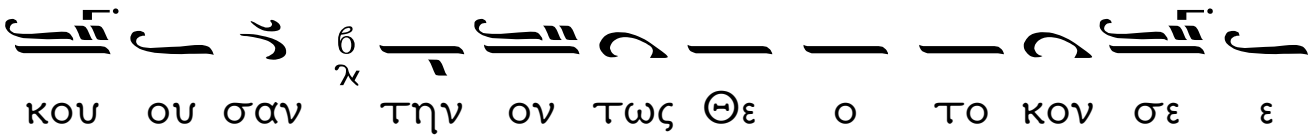
κου ου σαν β ν την ον τως Θε ο το κον σε ε

με γα λυ νο μεν β ν

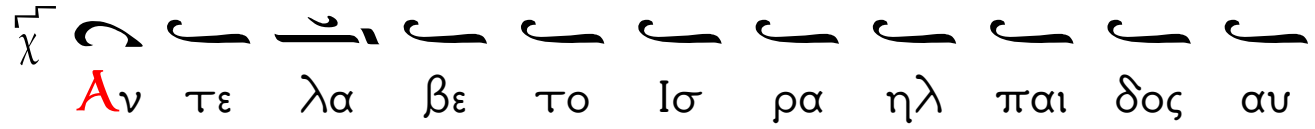
χ Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ

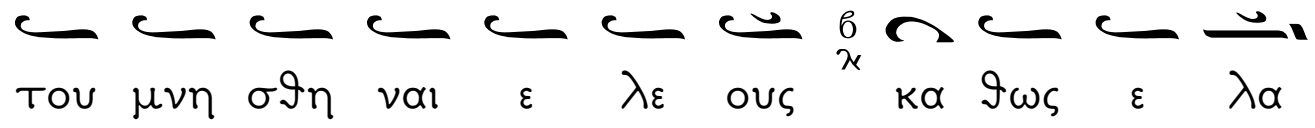
του μνη σθη ναι ε λε ους β ν κα θως ε λα

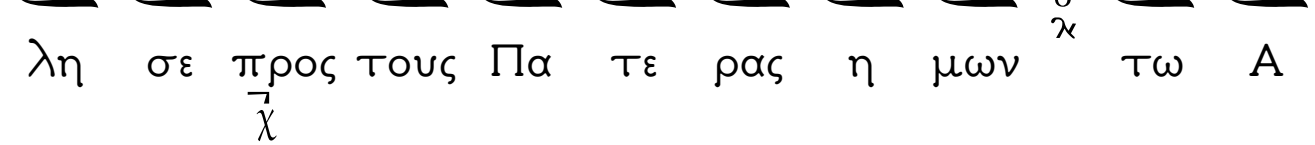
λη σε προς τους Πα τε ρας η μων β ν τω Α

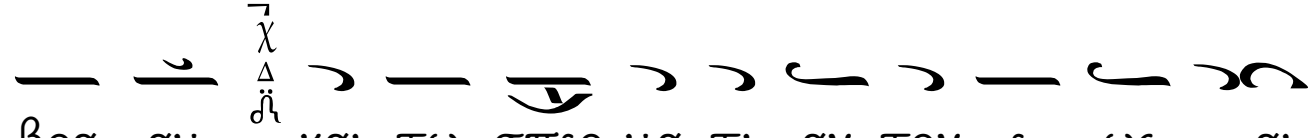
βρα αμ χ δ ϯ και τω σπερ μα τι αυ του ε ως αι

ω νος β ν

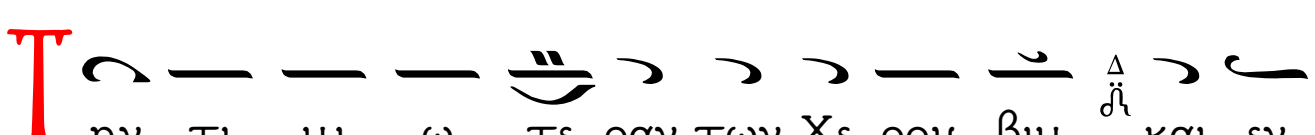
Τη ν τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ δ ϯ και εν

δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ζ´ ν την

α δι α φθο ο ρως Θε ο ον Λο ο γον τε κου

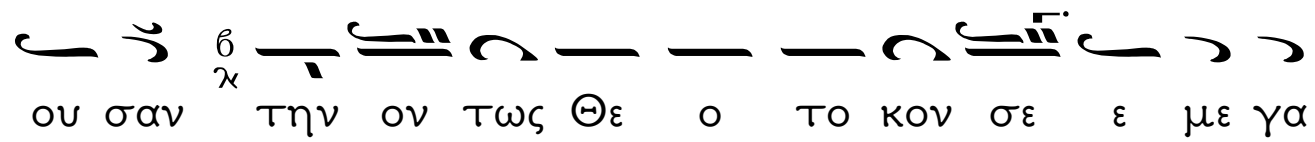
ου σαν β ν την ον τως Θε ο το κον σε ε με γα

Ἡ Καταβασία τῆς Θ΄ Ὠδῆς

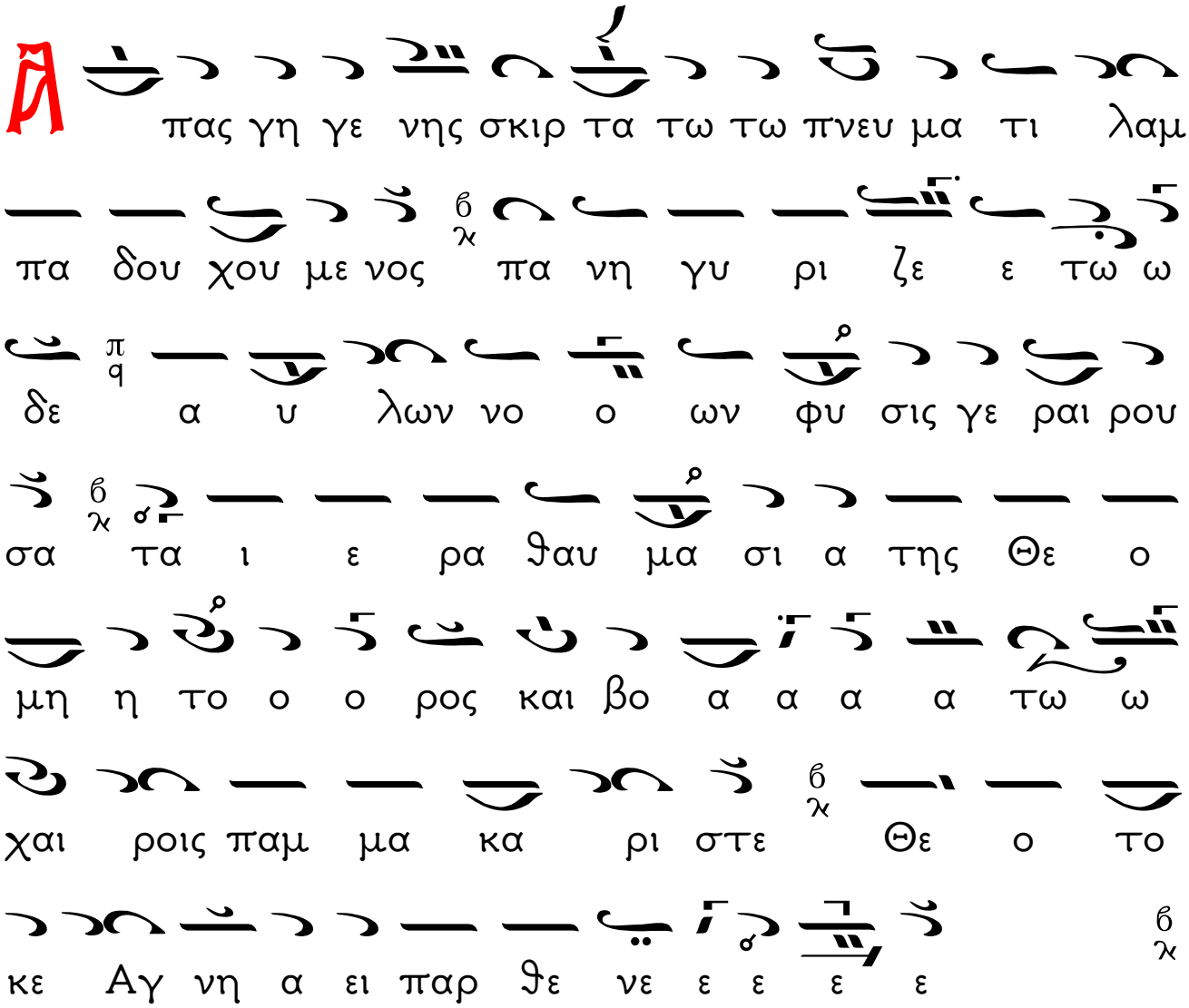

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ

Ἦχος Δι

π.Κ.Παπαγιάννη

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε

Το απ αι ω ω νος ση η με ρον

γνω ρι ζε ται αι μυ στη η ρι ον ο του

Θε ου Θε ο ος Λο ο γος Υι ος Παρ θε

νου ου Μα ρι ι ας δι ευ σπλαγ χνι ι αν

γι ι νε ται και χα ρας ε ευ αγ γε ε

λι α ο Γα βρι η ηλ προ σφθε εγ γε ται

μεθ ου βο η σω ω μεν πα αν τες χαι ρε η

Μη τη ηρ Κυ ρι ι ου (δὶς)

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ

Ἦχος Δ΄ Βου

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Πα σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ

ρι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ των ου ρα

νων αι νει τε αυ τον εν τοις υ ψι στοις σοι

πρε πει υ μνος τω Θε ω

Ἅ ι νει ει τε αυ τον πα αν τες οι Αγ γε

λοι αυ του αι νει τε αυ τον πα σαι αι

δυ να α μεις αυ του σοι πρε πει υ μνος τω

Θε ω

Σπχηρὰ Προσόμοια τοῦ Τριωδίου

Ἦχος ὁ αὐτὸς

π.Κ.Παπαγιάννη

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν

Αι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις

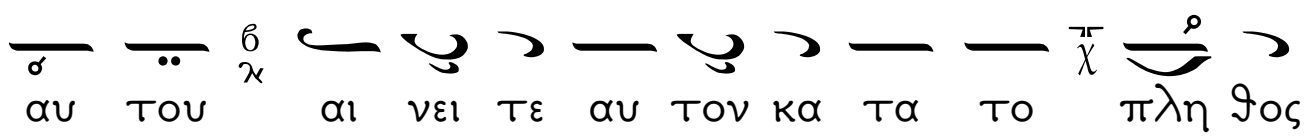
αυ του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος

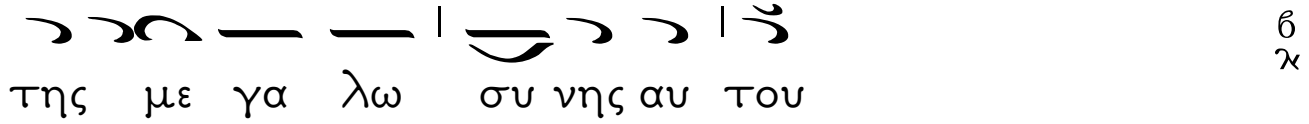
της με γα λω συ νης αυ του

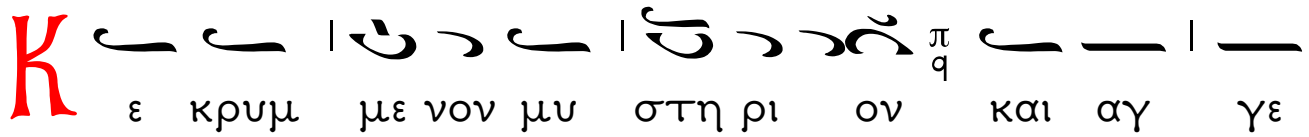
Κ ε κρυμ με νον μυ στη ρι ον και αγ γε

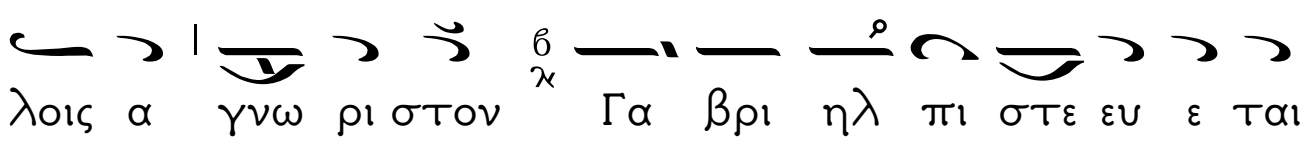
λοις α γνω ρι στον Γα βρι ηλ πι στε ευ ε ται

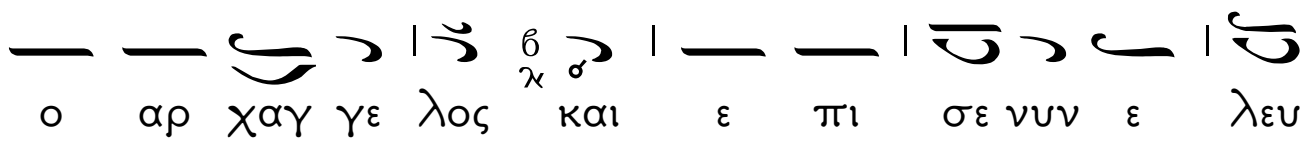
ο αρ χαγ γε λος και ε πι σε νυν ε λευ

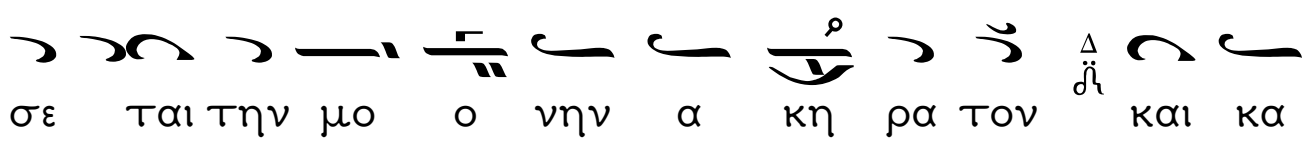
σε ται την μο ο νην α κη ρα τον και κα

λην πε ρι στε ραν και του γε ε νους α να κλη

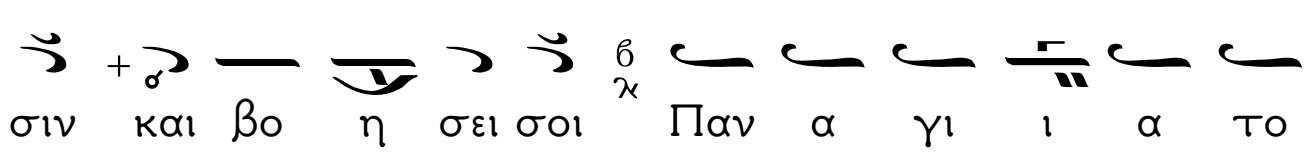
σιν και βο η σει σοι Παν α γι ι α το

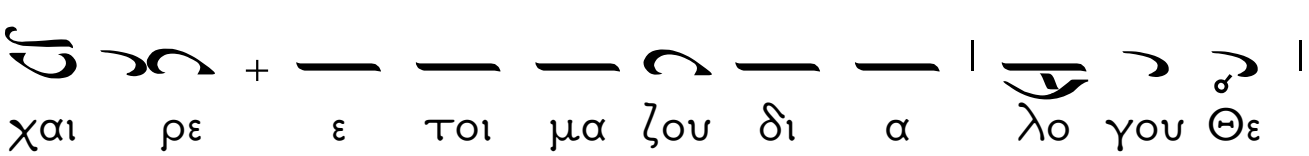
χαι ρε ε τοι μα ζου δι α λο γου Θε

ο ον Λο ο γον σου ταις λα γο σιν εισ δε ξα

σθαι

Αι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος

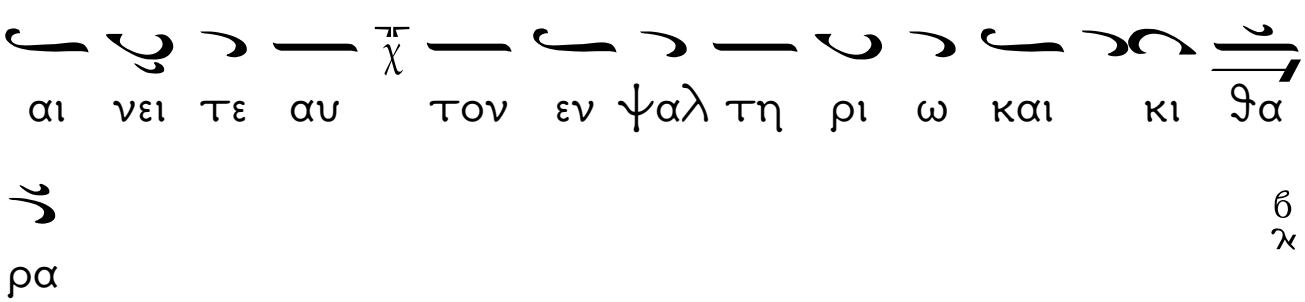
αι νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω και κι θα
ρα

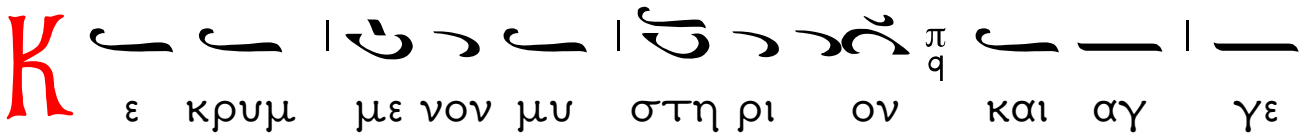
Κ ε κρυμ με νον μυ στη ρι ον και αγ γε

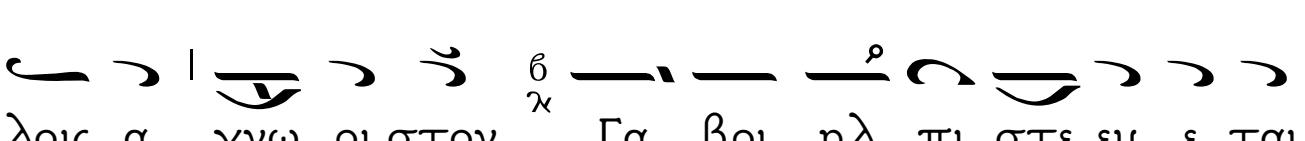
λοις α γνω ρι στον Γα βρι ηλ πι στε ευ ε ται

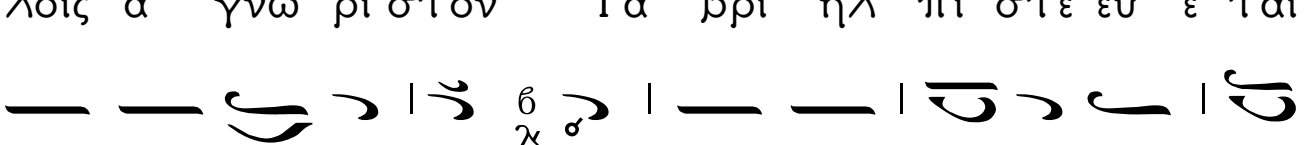
ο αρ χαγ γε λος και ε πι σε νυν ε λευ

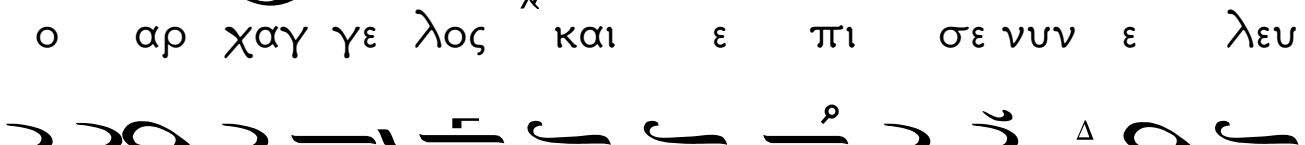
σε ται την μο ο νην α κη ρα τον και κα

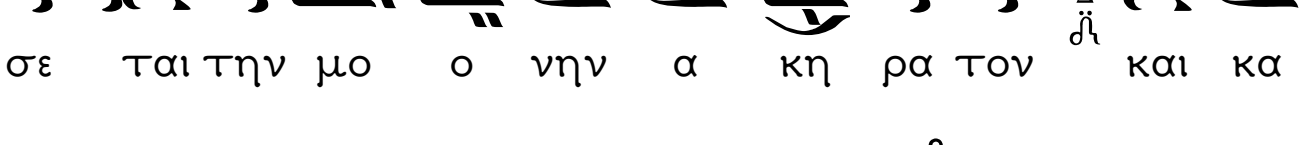
λην πε ρι στε ραν και του γε ε νους α να κλη

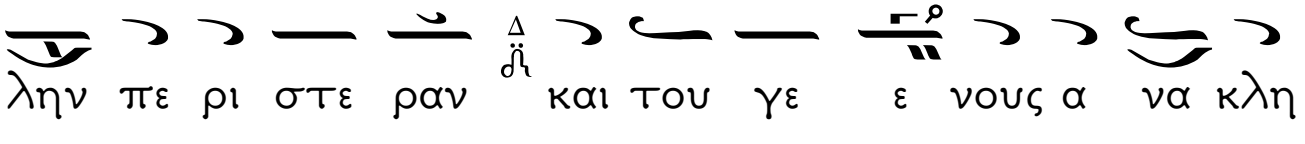
σιν και βο η σει σοι Παν α γι ι α το

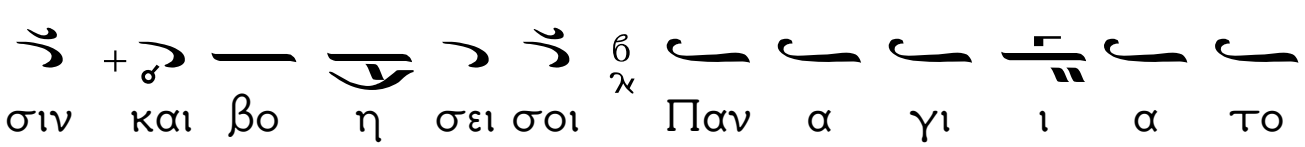
χαι ρε ε τοι μα ζου δι α λο γου Θε

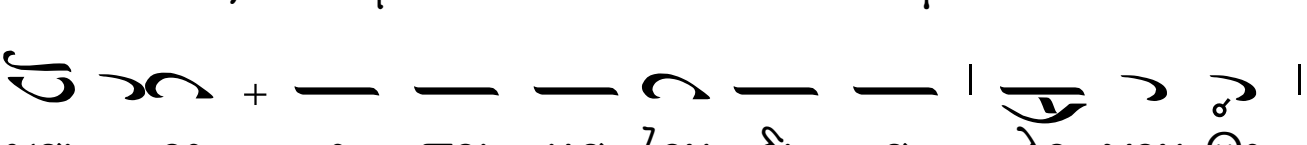
ο ον Λο ο γον σου ταις λα γο σιν εισ δε ξα

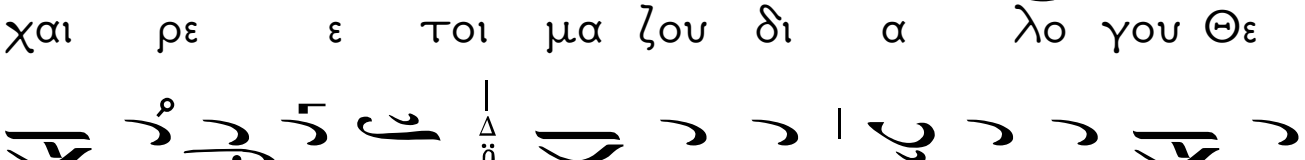
σθαι

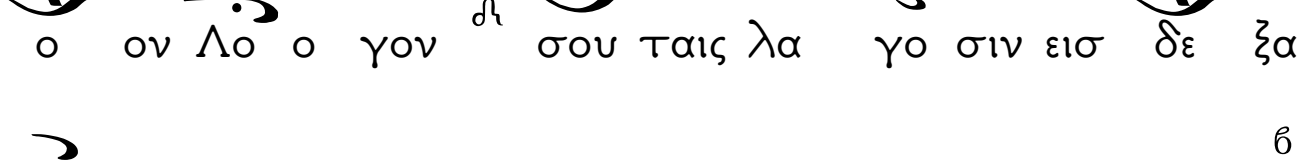
Αι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω

αι νει τε αυ τον εν χορ δαις και ορ γα νω

φ ω το φο ρον πα λα τι ον η τοι μα

σθη σοι Δε σπο τα η νη δυς η α α φθο ρος

της Θε ο παι δος δευ ρο προς του το κα τα

βη θι οι κτει ει ρας το πλα σμα σου φθο νε

ρως πο λε μη θεν και δου λει ει α κρα του με

νον του α λα στο ρος και το κα αλ λος το

πρω ην α πο λε σαν και την σην σω τη ρι

ω ω δη προσ α να με ε νον κα τα βα

σιν

Αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις

αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα

γμου πα σα πνο η αι νε σα α τω τον

Κυ ρι ον

α βρι ηλ ο αρ χαγ γε λος ε πι σε

παν α μω μη τε εμ φα νως ε λε ευ σε ται

και βο η σει σοι χαι ρε κα τα ρας λυ τη

ρι ον πε σο ον των α να στα σις χαι ρε μο

νη εκ λε κτων τω Θε ω ω χρη μα τι σα σα

χαι ρε ο χη μα του η λι ι ου της

δο ξης υ πο δε χου τον α σω μα τον εν

μη τρα τη ση οι κη σαι ϑε λη σαν τα

ΔΟΞΑΣΤΙΚΟΝ ΤΩΝ ΑΙΝΩΝ

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Ἦχος ⲁ Πα

Ἀε Δο ο ξα α Πα τρι ι ι ι και αι Υι υι

υι ω και α γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α

τι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νω ων α α α α α μην

Γλωσ σαν ην ουκ ε ε γνω η κου ου ου σε

εν η Θε ο το ο ο ο κος ε λα λει γαρ

προς αυ την ο Αρ χαγ γε ε λος του Ευ αγ γε

λι σμου τα α ρη η μα α α τα ο θεν πι

στως δε ξα με νη το ον α α σπα α σμον

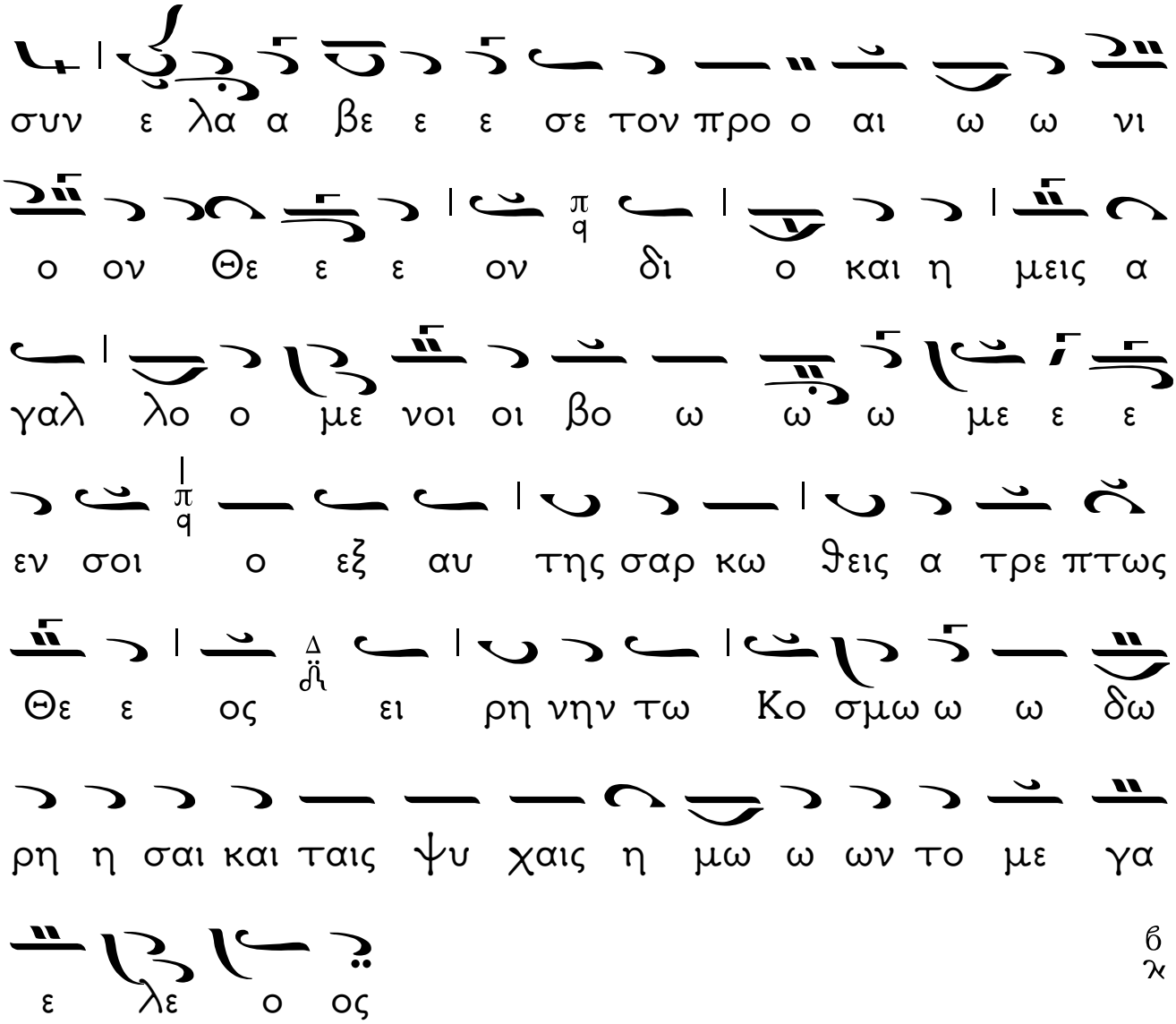

ἕτερον ΔΟΞΑΣΤΙΚΟΝ
Γεωργίου Βιολάκη

Ἦχος Δ Πα

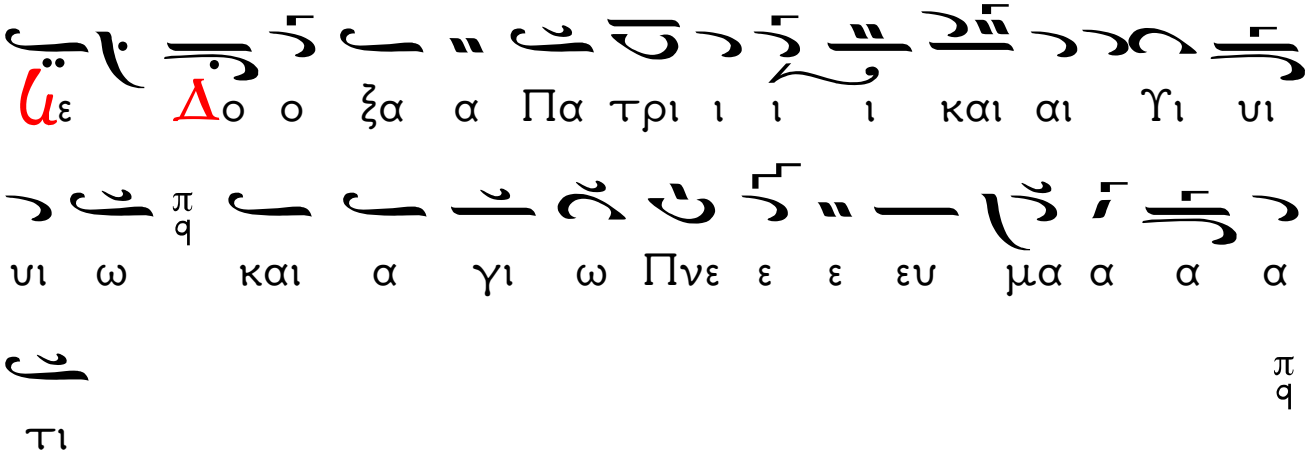

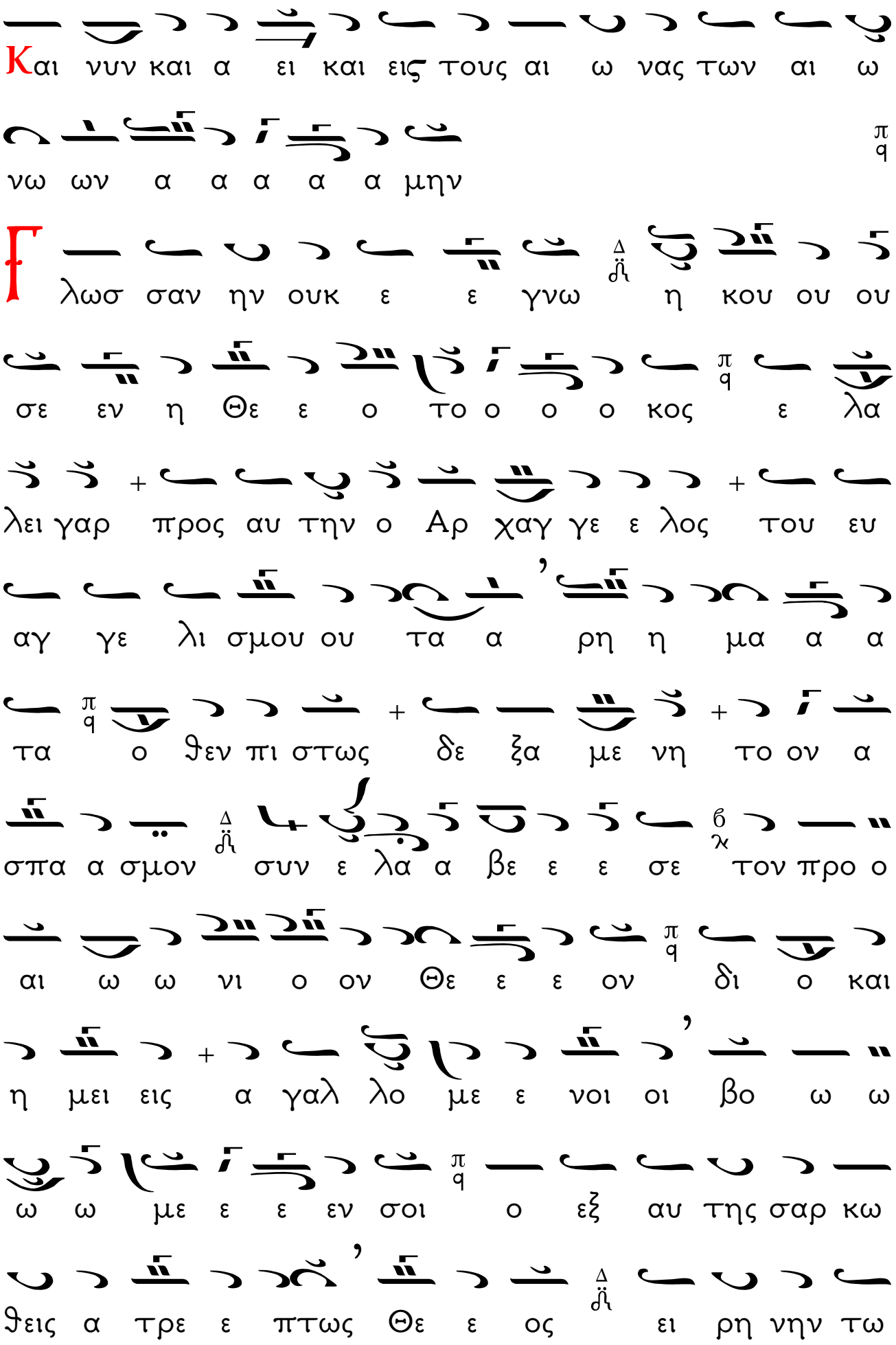
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νω ων α α α α α μην
λωσ σαν ην ουκ ε ε γνω η κου ου ου
σε εν η Θε ε ο το ο ο ο κος ε λα
λει γαρ προς αυ την ο Αρ χαγ γε ε λος του ευ
αγ γε λι σμου ου τα α ρη η μα α α
τα ο ϑεν πι στως δε ξα με νη το ον α
σπα α σμον συν ε λα α βε ε ε σε τον προ ο
αι ω ω νι ο ον Θε ε ε ον δι ο και
η μει εις α γαλ λο με ε νοι οι βο ω ω
ω ω με ε ε εν σοι ο εξ αυ της σαρ κω
ϑεις α τρε ε πτως Θε ε ος ει ρη νην τω

κο ο σμω ω δω ρη η η σαι και ταις ψυ χαις

η μω ων το με γα α ε λε ε ο ος

ἕτερον ΔΟΞΑΣΤΙΚΟΝ
† Ἀθανασίου Καραμάνη

Ἦχος ⸗ Πα

Αε Δο ο ξα α Πα τρι ι ι ι και αι Υι υι

υι ω και α γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α

τι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νω ων α α α α α μην

Β Γ λωσ σαν η η ην ουκ ε ε ε ε γνω η η

Π κου ου σε εν η Θε ο το ο ο ο κος ε

λα λει γαρ προς αυ την ο Αρ χα α αγ γε

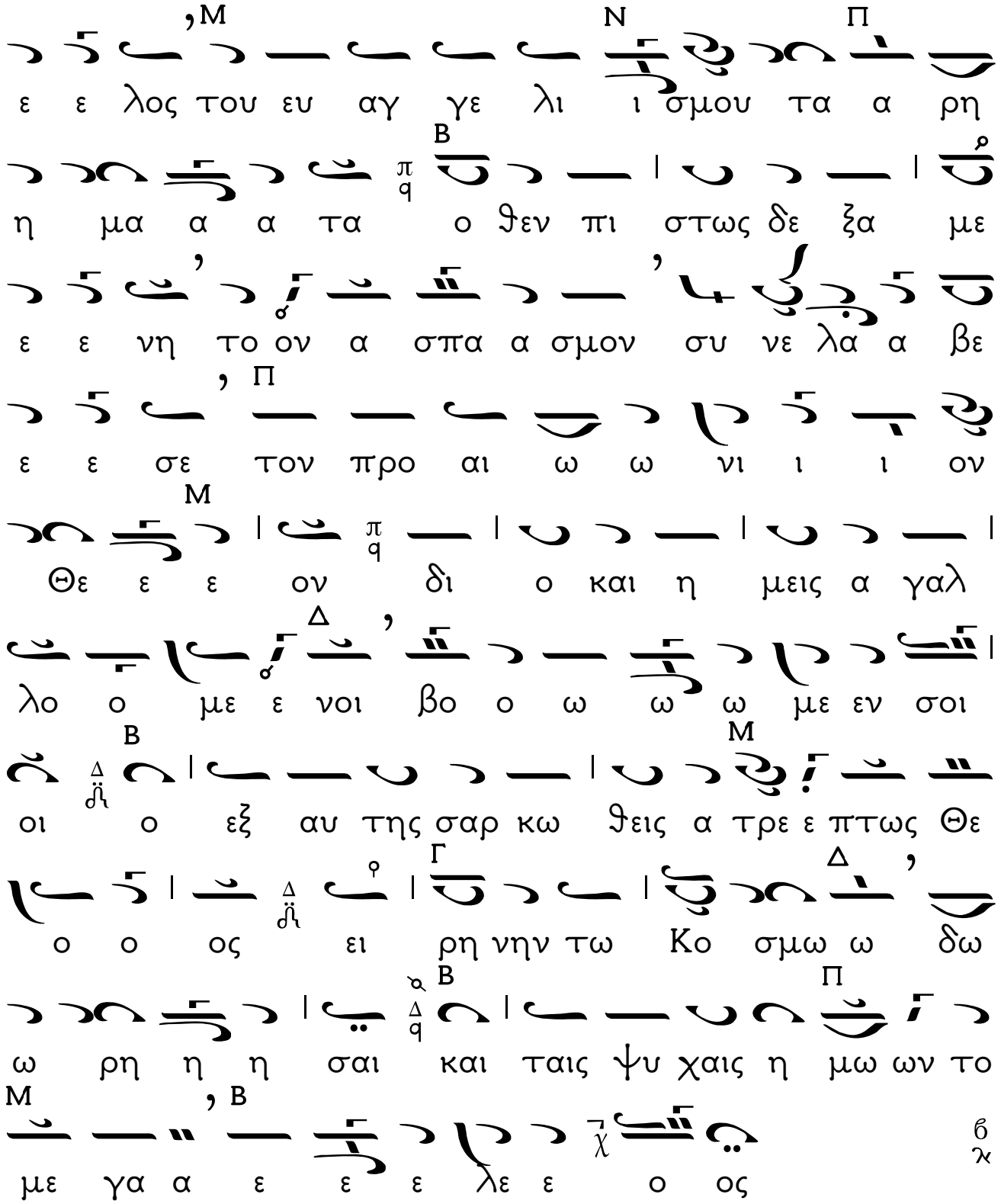
,M N Π
ε ε λος του ευ αγ γε λι ι σμου τα α ρη
Β
η μα α α τα ο θεν πι στως δε ξα με
ε ε νη το ον α σπα α σμον συ νε λα α βε
, Π
ε ε σε τον προ αι ω ω νι ι ι ον
Μ
Θε ε ε ον δι ο και η μεις α γαλ
Δ
λο ο με ε νοι βο ο ω ω ω με εν σοι
Β Μ
οι ο εξ αυ της σαρ κω θεις α τρε ε πτως Θε
Γ Δ
ο ο ος ει ρη νην τω Κο σμω ω δω
Β Π
ω ρη η η σαι και ταις ψυ χαις η μω ων το
Μ , Β
με γα α ε ε ε λε ε ο ος

ἕτερον ΔΟΞΑΣΤΙΚΟΝ
π. Κων/νου Παπαγιάννη

Ἦχος ⸗ Πα

Δε Δο ο ξα α Πα τρι ι ι ι και αι Υι υι

υι ω και α γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α

τι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νω ων α α α α α μην

Γλωσ σαν η η ην ουκ ε ε ε γνω η η

κου ου σε εν η Θε ο το ο ο ο κος ε

λα λει ει γα αρ προς αυ την ο Αρ χαγ γε ε λος

του ευ αγ γε λι σμου ου τα α ρη η μα α

α τα ο θεν πι στως δε ξα με νη το ον α

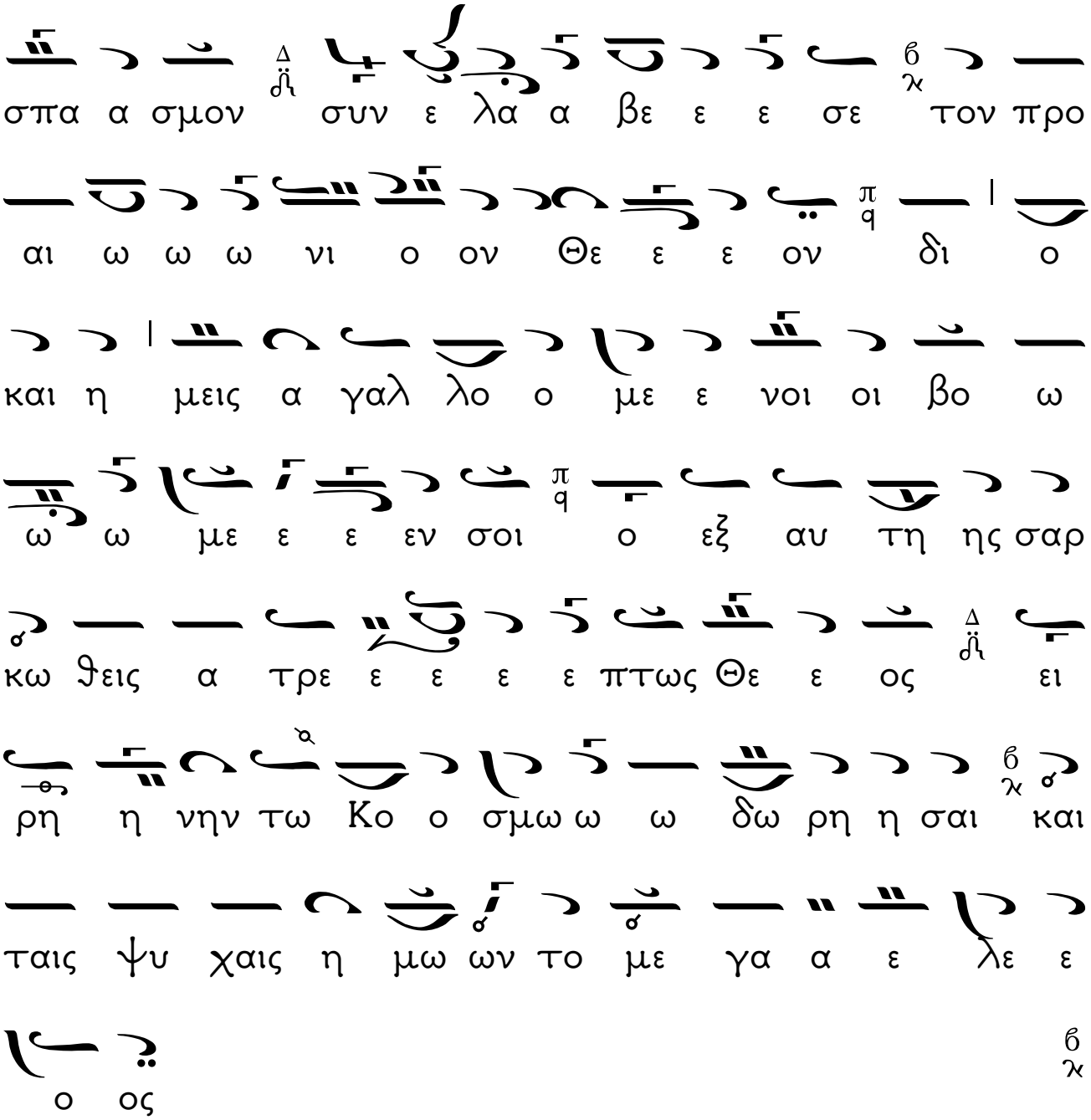

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Χρύσανθου Θεοδοσόπουλου

Ἦχος Δ Βου

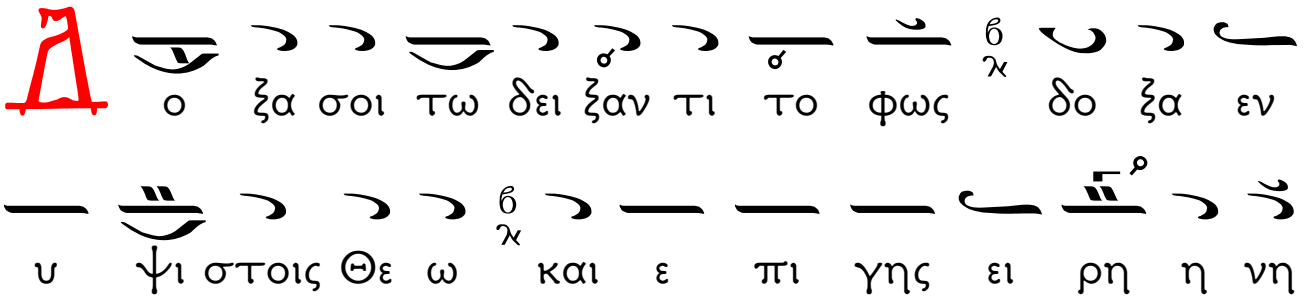

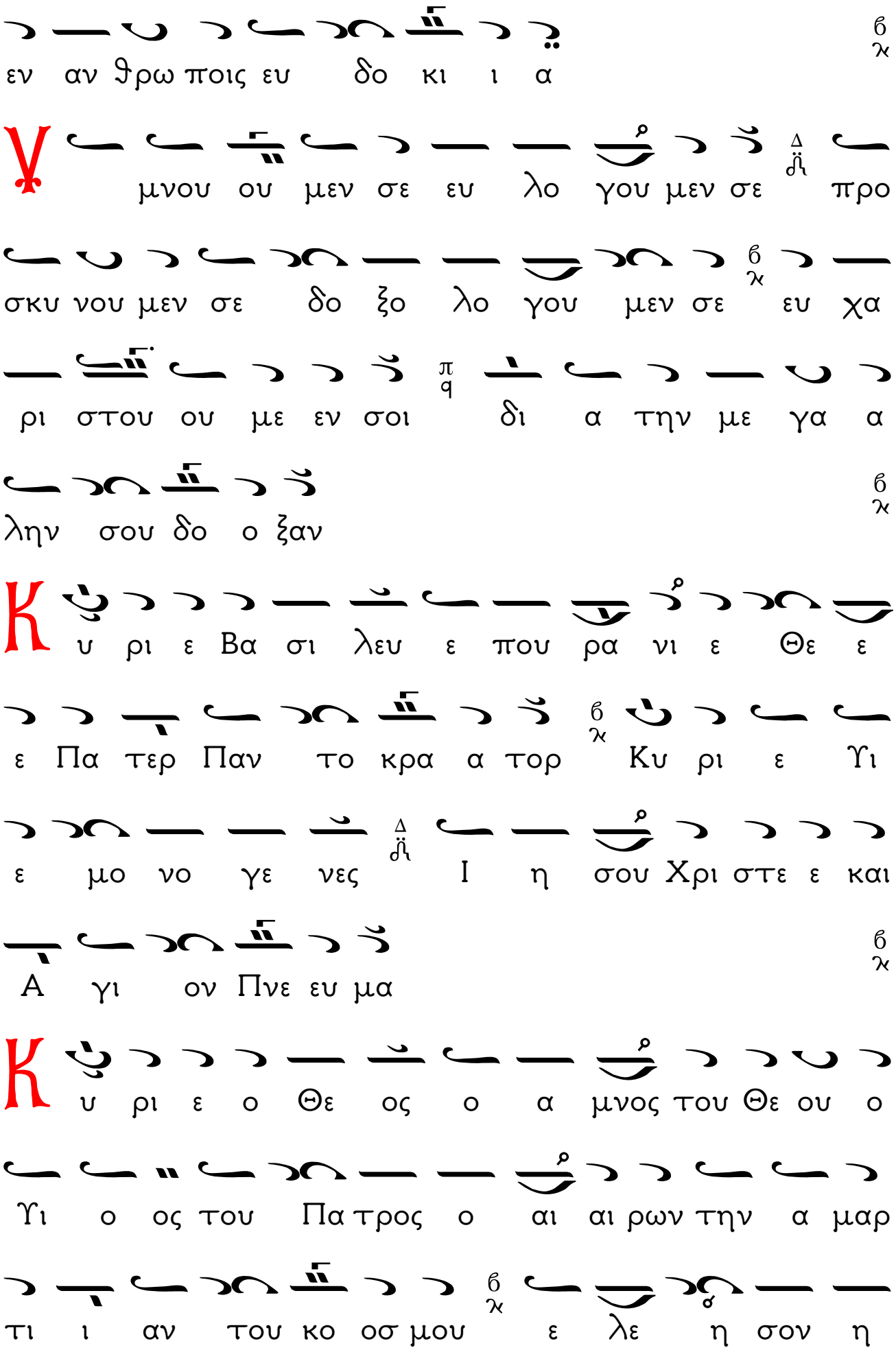
εν αν θρω ποις ευ δο κι ι α
μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ
σκυ νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα
ρι στου ου με εν σοι δι α την με γα α
λην σου δο ο ξαν
υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε
ε Πα τερ Παν το κρα α τορ Κυ ρι ε Υι
ε μο νο γε νες Ι η σου Χρι στε ε και
Α γι ον Πνε ευ μα
υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου ο
Υι ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ
τι ι αν του κο οσ μου ε λε η σον η

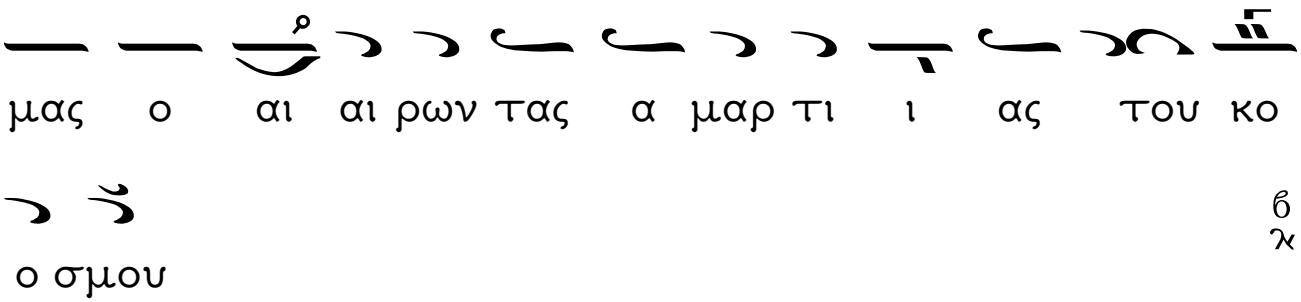
μας ο αι αι ρων τας α μαρ τι ι ας του κο
ο σμου

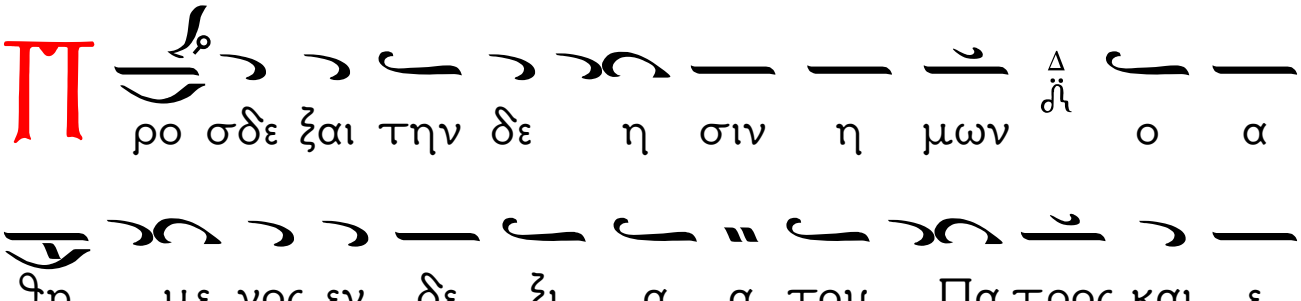
Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο α
θη με νος εν δε ξι α α του Πα τρος και ε
λε η σον η μας

τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο νος
Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε
ου Πα τρος α μην

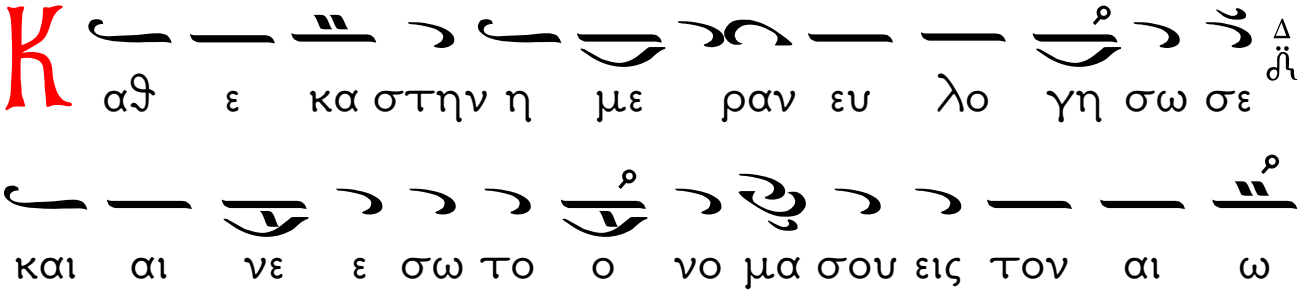
Κ αθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε
και αι νε ε σω το ο νο μα σου εις τον αι ω
να και εις τον αι ω να του αι ω ω νος

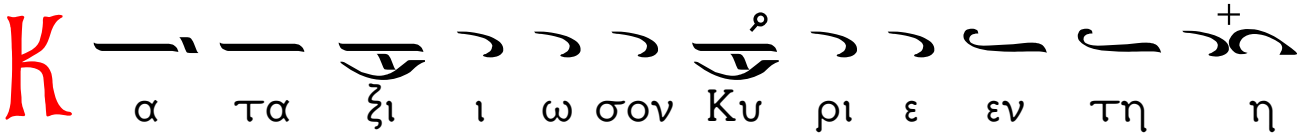
Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η

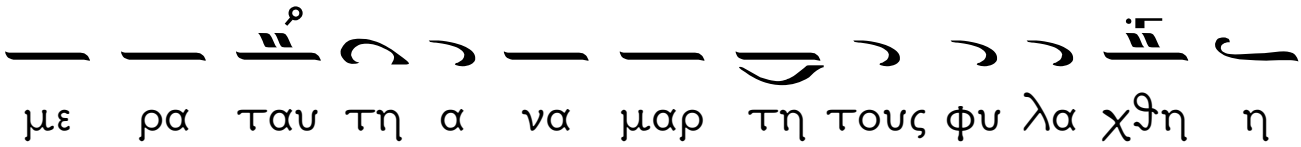
με ρα ταυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη η

ναι η μας

Ε υ λο γη εος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα

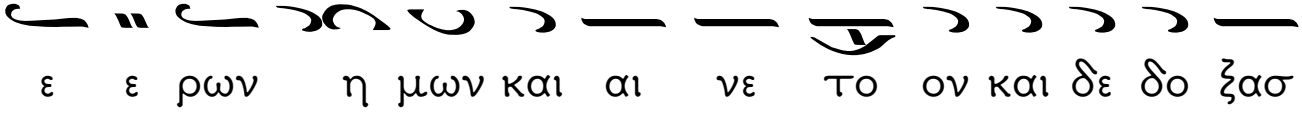
ε ε ρων η μων και αι νε το ον και δε δο ξασ

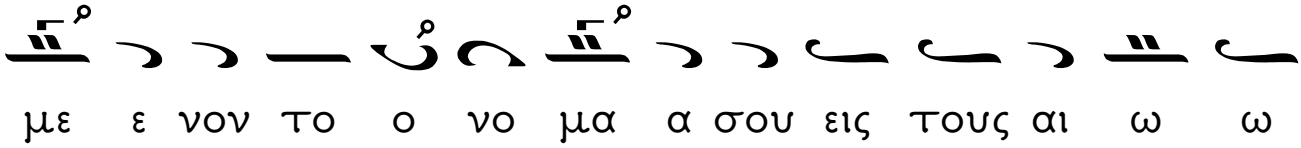
με ε νον το ο νο μα α σου εις τους αι ω ω

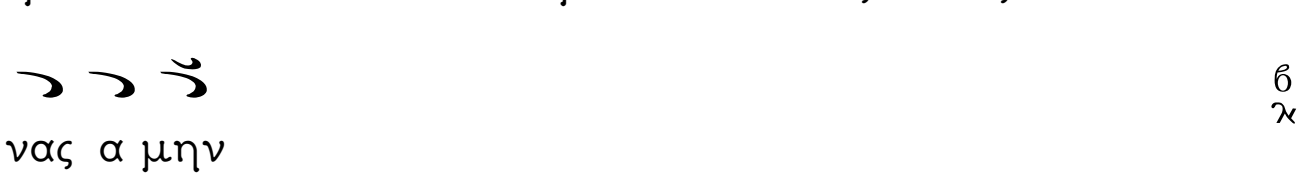
νας α μην

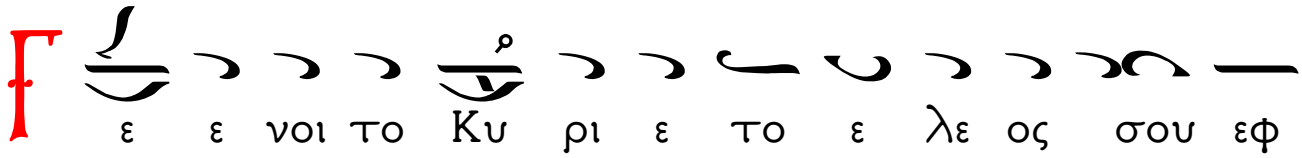
Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ

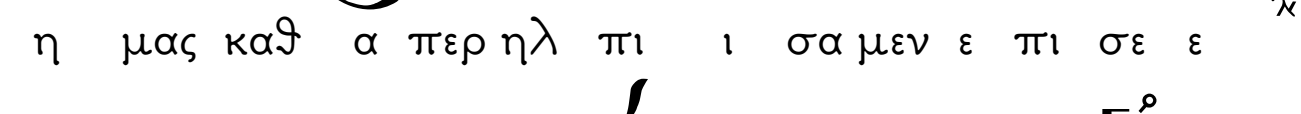
η μας καθ α περ ηλ πι ι σα μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με

τα δι και ω μα τα α σου

(τρὶς)

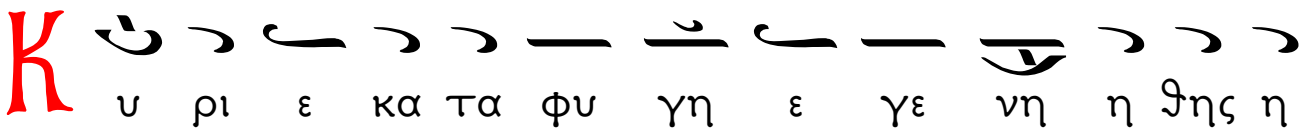
Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η

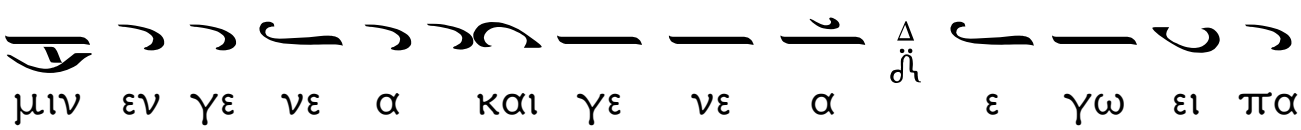
μιν εν γε νε α και γε νε α ε γω ει πα

Κυ υ ρι ι ε ε λε η σο ον με ι ι α

σαι την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ το ο ον

σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξον

με του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ει

ο Θε ο ος μου

✠ τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω

τι σου ο ο ο με θα φως

Π α ρα α τει ει νον το ε λε ο ος σου τοις

γι νω σκου σι ι σε * Α γι ος ο Θε ος

Α γι ος Ι σχυ ρος Α γι ος α θα να τος ε

λε η σον η μας *(τρὶς)

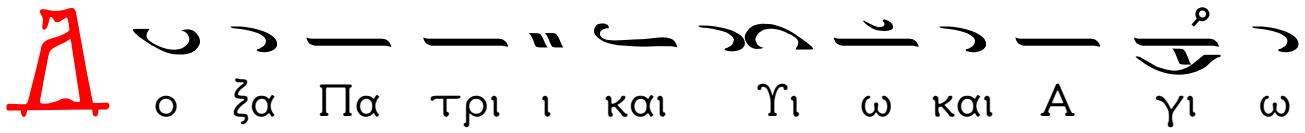

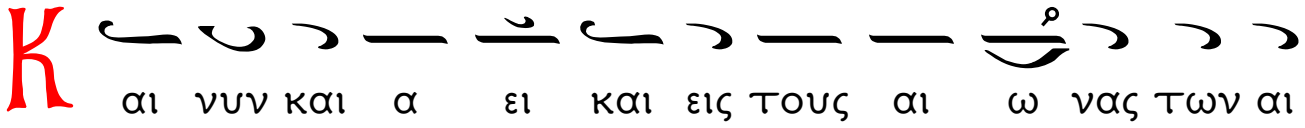

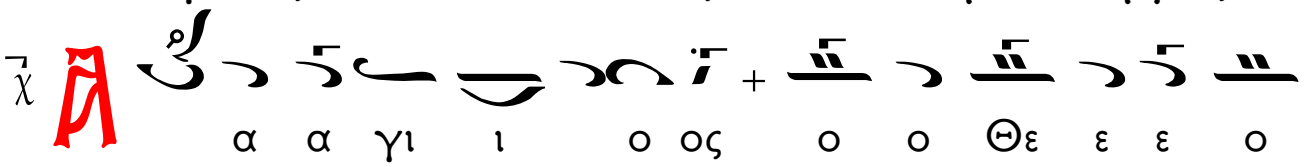

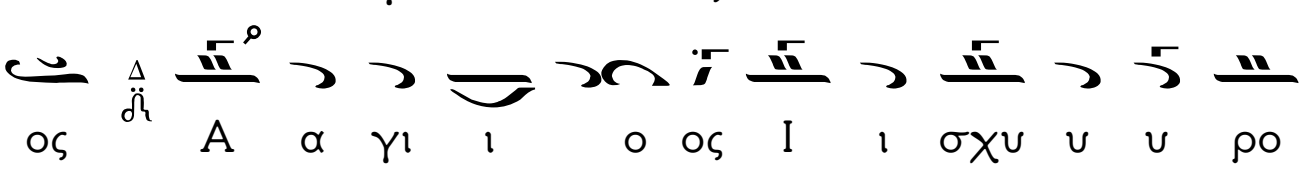

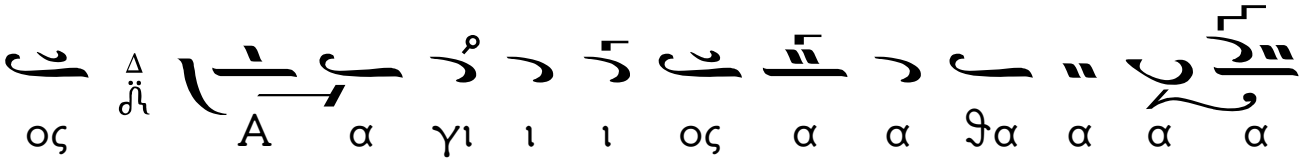

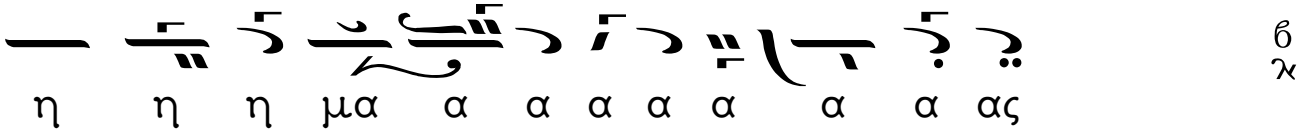

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος πλ. δ΄

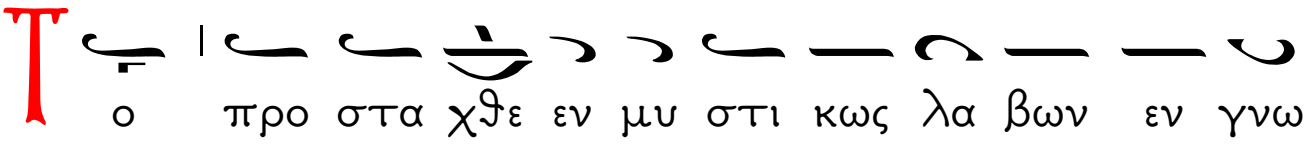

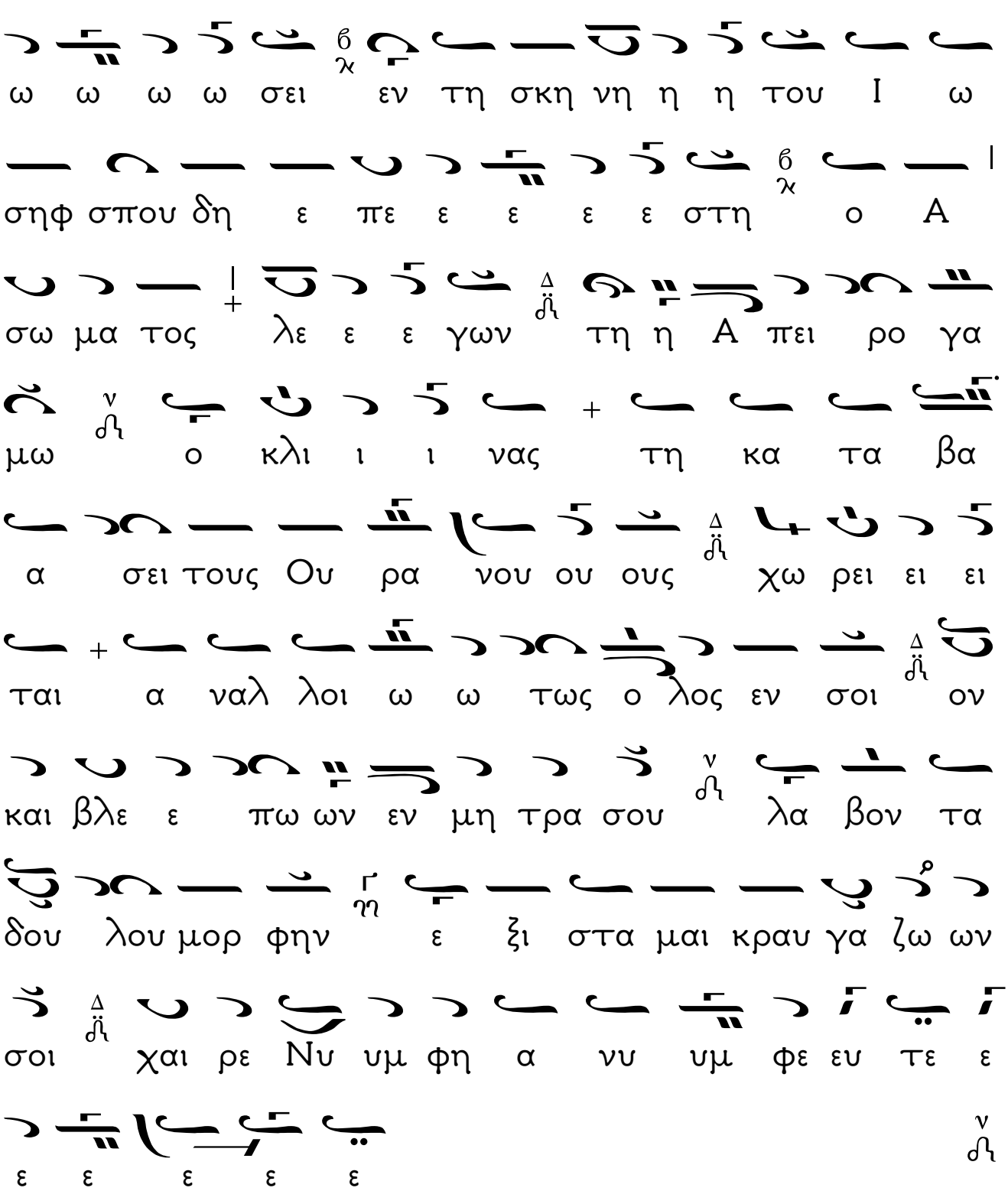
ω ω ω ω σει εν τη σκη νη η η του Ι ω
σηφ σπου δη ε πε ε ε ε ε στη ο Α
σω μα τος λε ε ε γων τη η Α πει ρο γα
μω ο κλι ι ι νας τη κα τα βα
α σει τους Ου ρα νου ου ους χω ρει ει ει
ται α ναλ λοι ω ω τως ο λος εν σοι ον
και βλε ε πω ων εν μη τρα σου λα βον τα
δου λου μορ φην ε ξι στα μαι κραυ γα ζω ων
σοι χαι ρε Νυ υμ φη α νυ υμ φε ευ τε ε
ε ε ε ε ε

ΕΙΣ ΤΗΝ Θ. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

Ἦχος λ̄ π̄ ϯ ϩ̄ ν̄η

χ̄ Α μην ν̄

1. Κ υ ρι ε + ε λε ε η σον ν̄

2. Κ υ ρι ε + ε λε ε ε η σον β̄ ϫ

3. Κ υ ρι ε + ε λε ε ε η σον ϫ̄ Δ̄

4. Κ υ ρι ε + ε λε ε ε η η σον Δ̄ ϯ

5. Κ υ ρι ε + ε λε ε ε η σον β̄ ϫ

6. Κ υ ρι ε + ε λε ε ε η σον ν̄ ϯ

7. Κ υ ρι ε + ε ε ε λε η σον Δ̄ ϯ

8. Κ υ ρι ε + ε ε λε η σον

9. Κ υ ρι ε ε λε η σον

10. Κ υ ρι ε ε λε ε η σον

11. Κ υ ρι ε ε λε ε η σον

12. Κ υ ρι ε ε λε ε η σον

Ϡ περ Α γι α + Θε ο το κε +

σω ω σον η μας

ΑΝΤΙΦΩΝΑ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΩΝ

Ἦχος Δι

Ἀντίφωνον Α΄

Στίχος Α΄ Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὕψιστε.

Στίχος Β΄ Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωΐ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

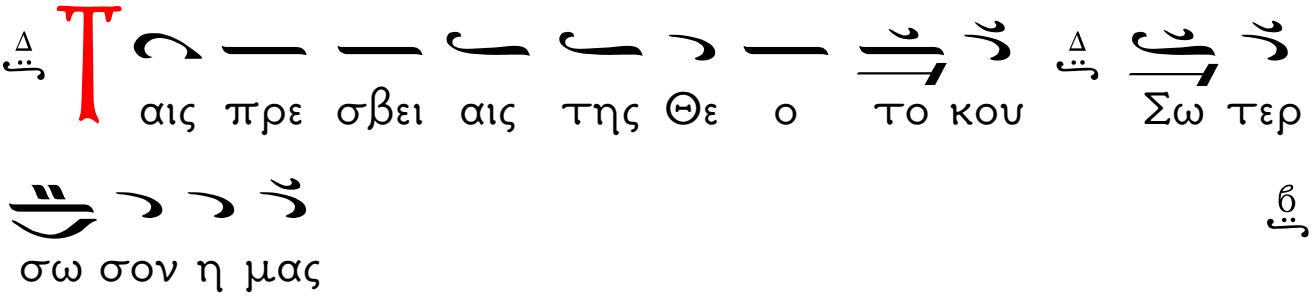

Στίχος Γ΄ Ὅτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

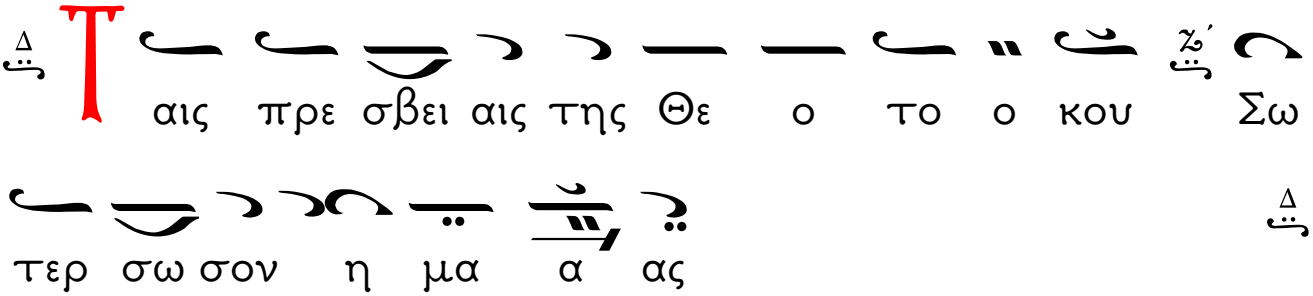

Ἀντίφωνον Β΄

Ἦχος πλ. δ΄ Κε

Στίχος Α΄ Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Στίχος Β΄ Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Στίχος Γ΄ Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος.

Πρε σβει αις των α γι ων σου σω σον η μας

Κυ ρι ε

Ὁ Μονογενής

Ἦχος πλ. δ΄ Δι

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευ μα τι Και νυν και α ει και εις τους

αι ω νας των αι ω ων α μην

Μο νο γε νης Υι ο και Λο γος

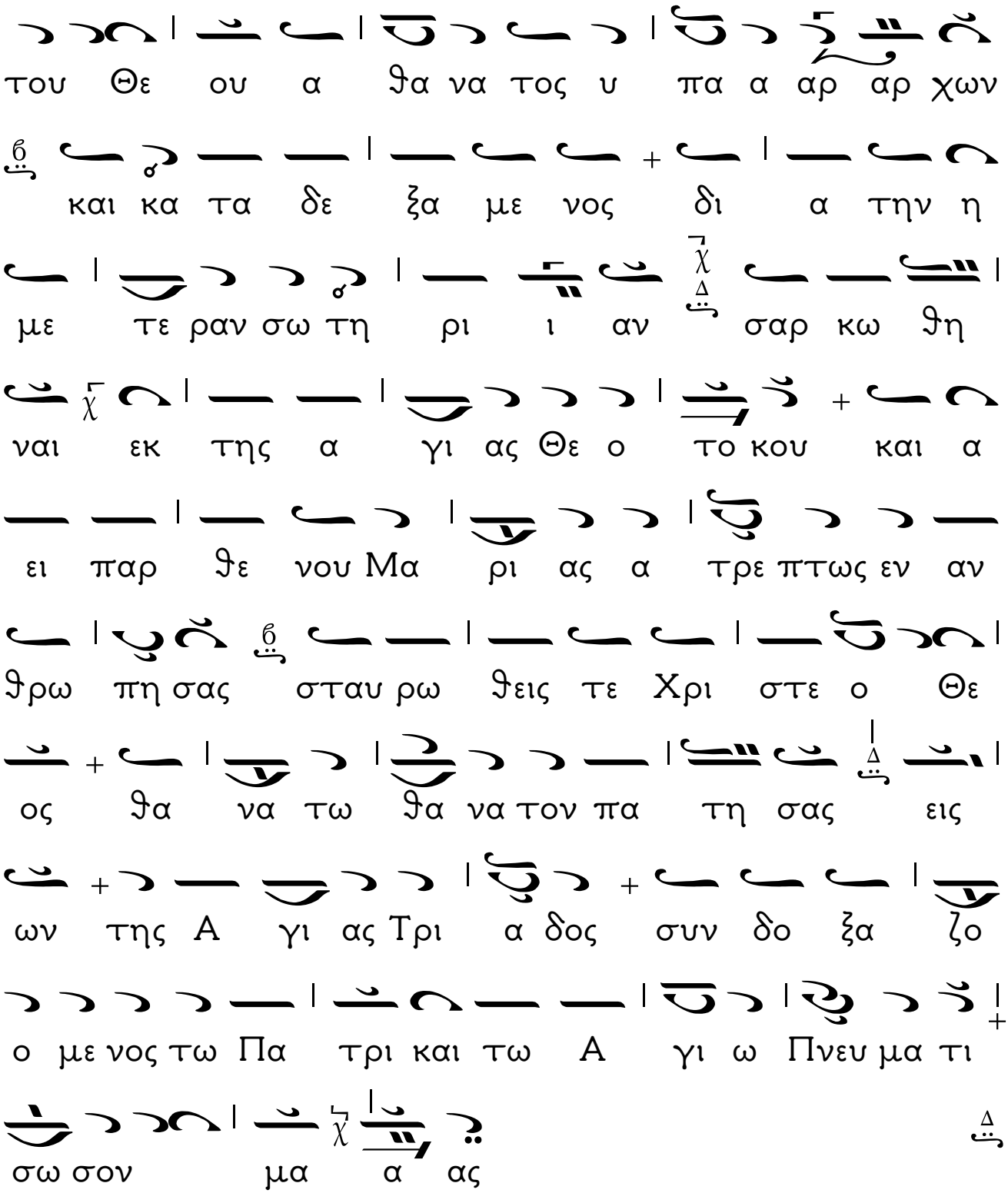
του Θε ου α θα να τος υ πα α αρ αρ χων
και κα τα δε ξα με νος δι α την η
με τε ραν σω τη ρι ι αν σαρ κω θη
ναι εκ της α γι ας Θε ο το κου και α
ει παρ θε νου Μα ρι ας α τρε πτως εν αν
θρω πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε
ος θα να τω θα να τον πα τη σας εις
ων της Α γι ας Τρι α δος συν δο ξα ζο
ο με νος τω Πα τρι και τω Α γι ω Πνευ μα τι
σω σον μα α ας

Ἀντίφωνον Γ′

Ἦχος Δι

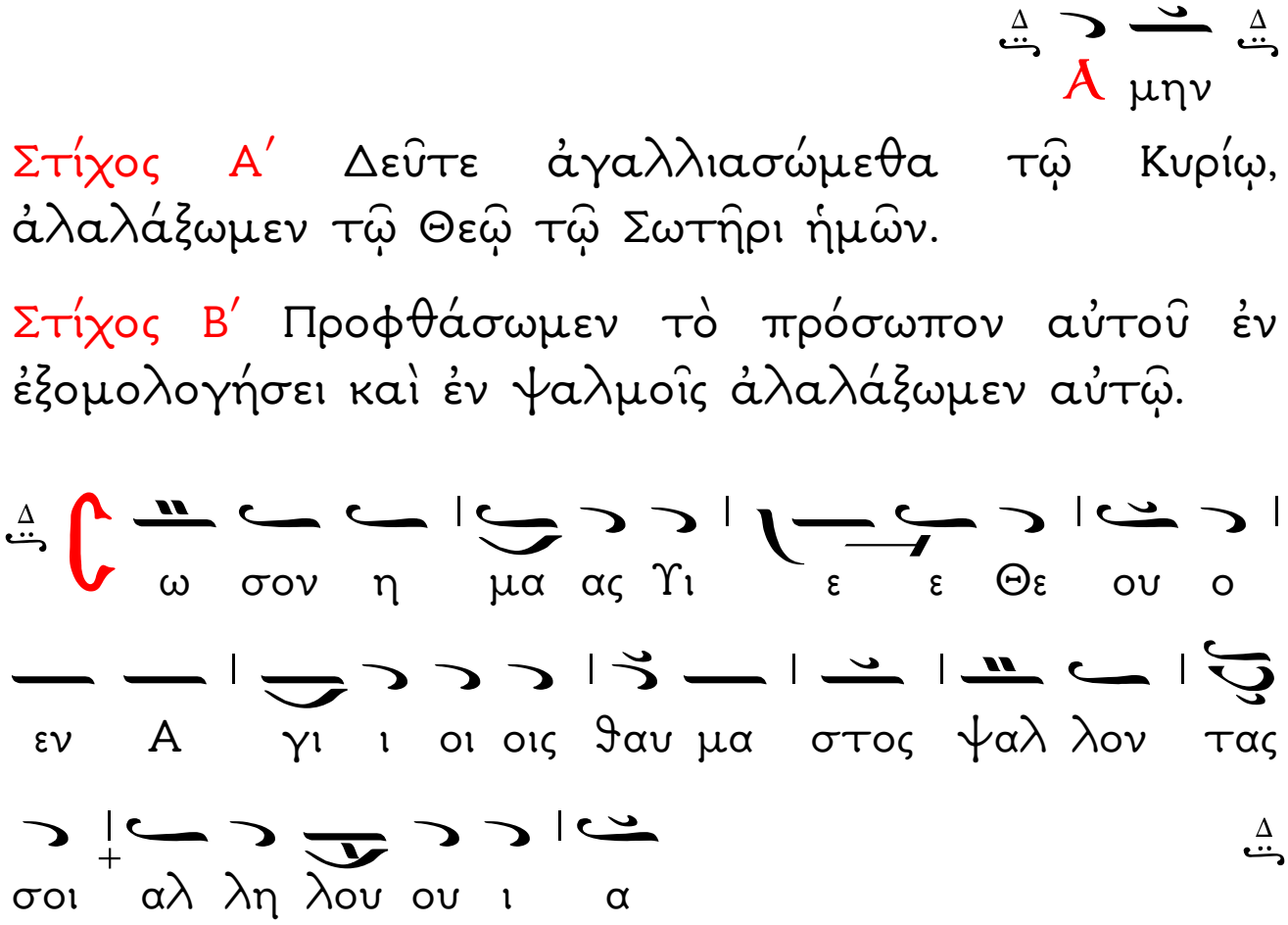

Στίχος Α′ Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν.

Στίχος Β′ Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ.

Στίχος Γ′ Ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

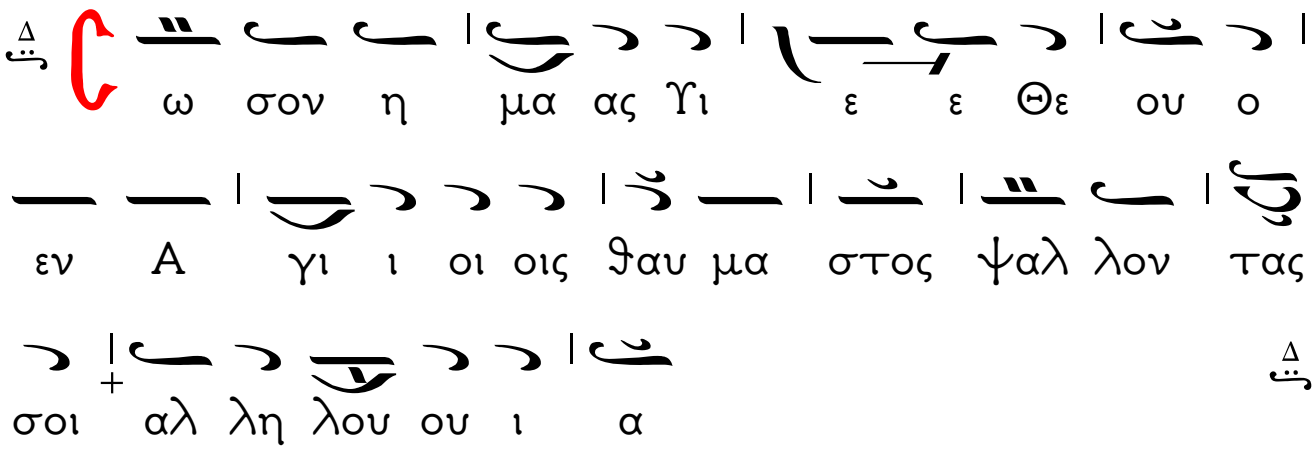

Εἰσοδικὸν

στίχ. Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός...

Ἀπολυτίκια

Ἦχος πλ. δ΄ Νη

Κοντάκιον

Ἦχος πλ. δ Νη

Τη υ περ μα χω στρα τη γω τα νι

κη τη η ρι ι α ως λυ τρω θει σα των

δει νων ευ χα ρι στη η ρι ι α α να

γρα φω σοι η Πο ο λι ις σου Θε ο το

κε αλλ ως ε χου σα το κρα τος α προ

σμα α χη η τον εκ παν τοι ων με κιν δυ

νων ε ε λευ θε ρω σον ι να κρα ζω ω σοι

χαι ρε Νυ υμ φη α νυμ φευ τε ε ε ε

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον. Ἦχος γ΄

Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου

Ἀδελφοί, εἶχεν ἡ πρώτη σκηνὴ δικαιώματα λατρείας τό τε Ἅγιον κοσμικόν. Σκηνὴ γὰρ κατεσκευάσθη ἡ πρώτη ἐν ᾗ ἥ τε λυχνία καὶ ἡ τράπεζα καὶ ἡ πρόθεσις τῶν ἄρτων, ἥτις λέγεται Ἅγια. Μετὰ δὲ τὸ δεύτερον καταπέτασμα σκηνὴ ἡ λεγομένη Ἅγια Ἁγίων, χρυσοῦν ἔχουσα θυμιατήριον καὶ τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης περικεκαλυμμένην πάντοθεν χρυσίῳ, ἐν ᾗ στάμνος χρυσῆ ἔχουσα τὸ μάννα καὶ ἡ ῥάβδος Ἀαρὼν ἡ βλαστήσασα καὶ αἱ πλάκες τῆς διαθήκης, ὑπεράνω δὲ αὐτῆς Χερουβὶμ δόξης κατασκιάζοντα τὸ ἱλαστήριον· περὶ ὧν οὐκ ἔστι νῦν λέγειν κατὰ μέρος. Τούτων δὲ οὕτω κατεσκευασμένων εἰς μὲν τὴν πρώτην σκηνὴν διὰ παντὸς εἰσίασιν οἱ ἱερεῖς τὰς λατρείας ἐπιτελοῦντες, εἰς δὲ τὴν δευτέραν ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ μόνος ὁ ἀρχιερεύς, οὐ χωρὶς αἵματος, ὃ προσφέρει ὑπὲρ ἑαυτοῦ καὶ τῶν **τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων.**

ΕΙΣ ΤΟ ΕΞΑΙΡΕΤΩΣ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος δ΄ Βου

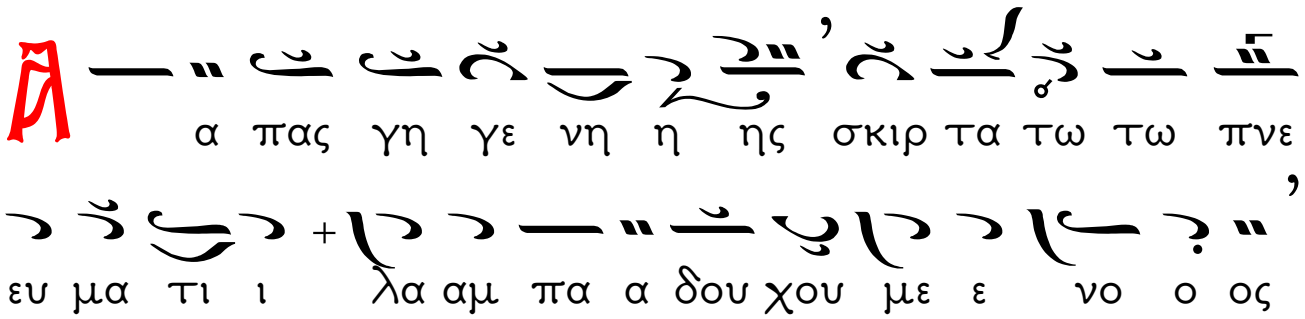

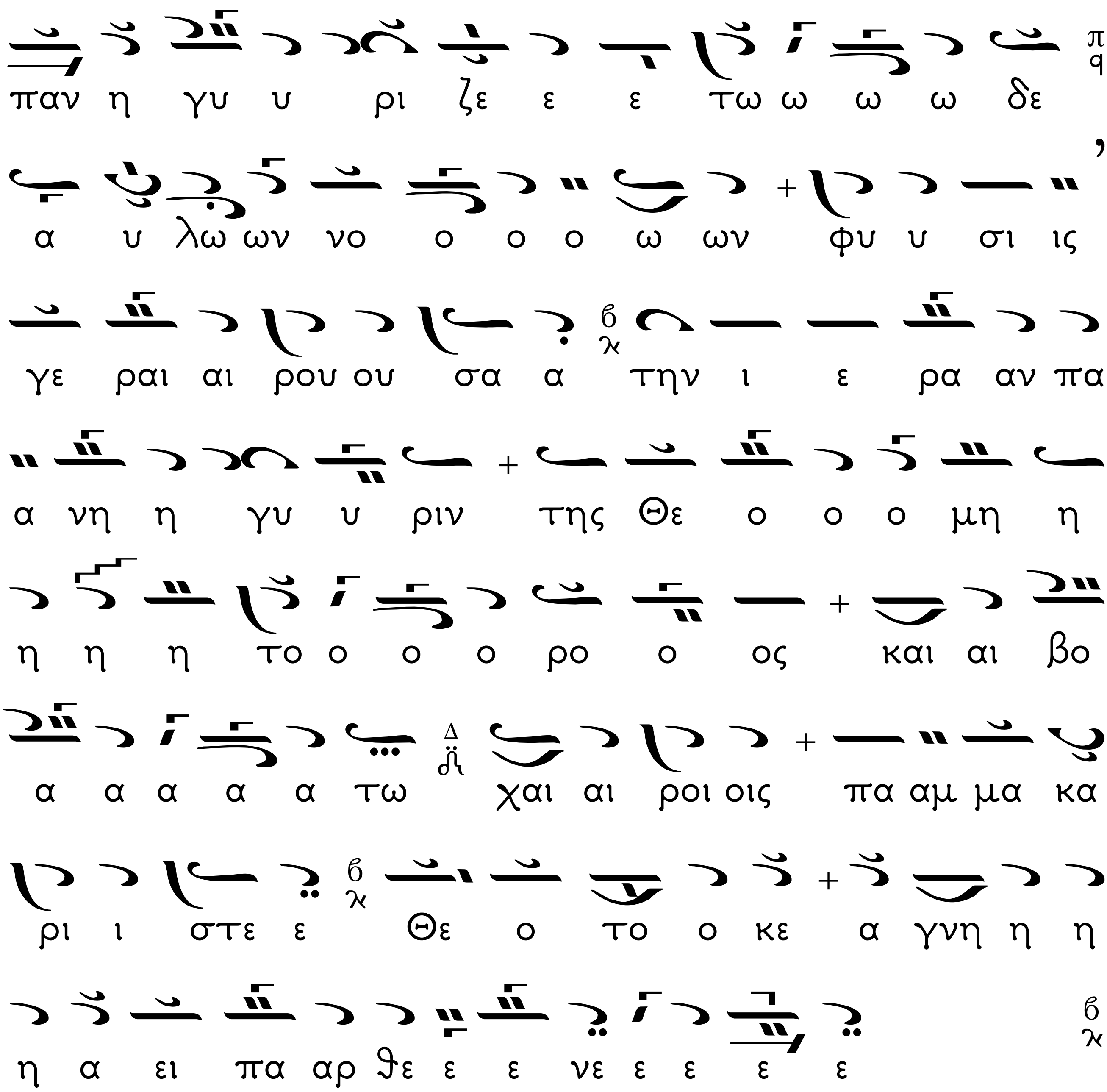

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ (*σύντομον καὶ ἁπλοῦν*)

† *Ἄρχοντος Βασιλείου Νικολαΐδη*

Ἦχος Πα

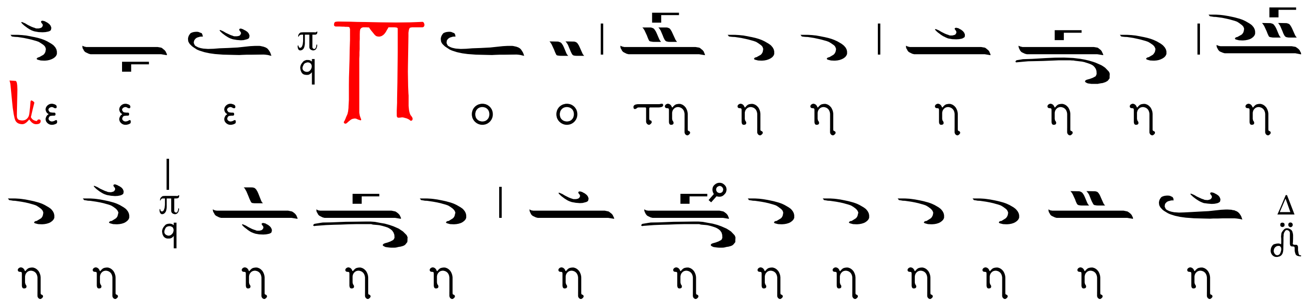

η η η η η η η η η η η η η

η η η η η ρι ι ι ι ι ι ι πο τη

η η η ρι ι ι ι ι ο ο ο ο ο ο

ο ο ον σω τη ρι ου ου λη η ψο ο

μαι αι αι αι αι ζαι α αι αι αι αι αι

αι αι αι και το ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο χο ο ο ο ο νο ο ο κα το ο

ο νο ο ο μα Κυ ρι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ε πι ι κα α α λε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε σο ο ο ε πι ι ι κα λε

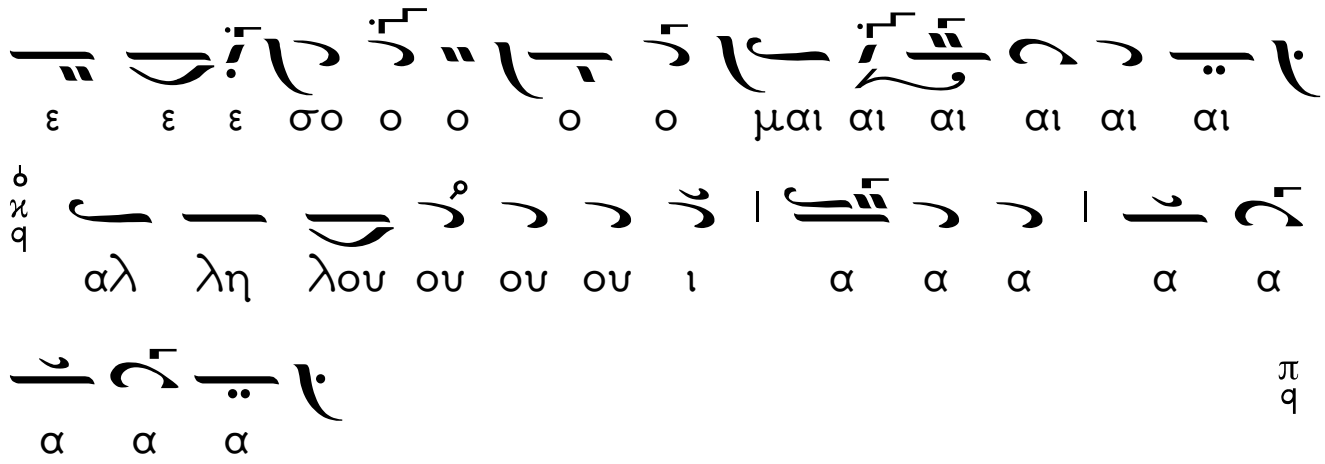

Ἕτερον συντομώτερον
π.Κ.Παπαγιάννη

Ἦχος πλ. Πα

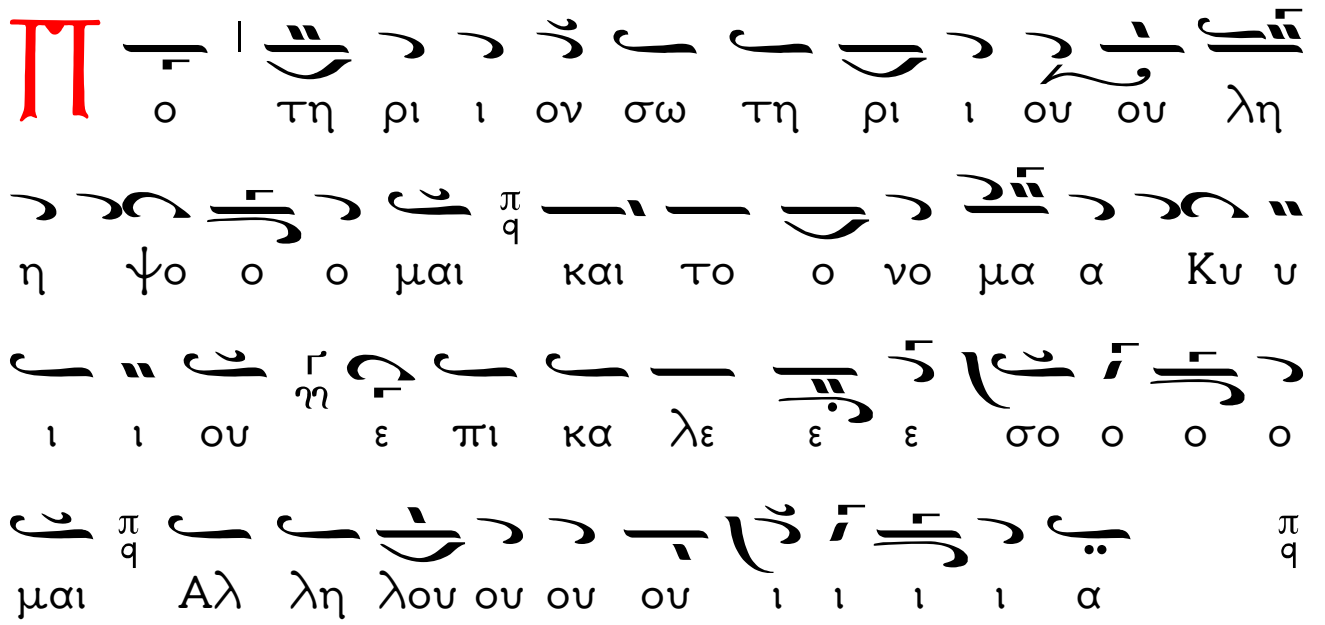

Οἱ στίχοι
(ἐκ τῶν ψαλμῶν ριδ΄-διε΄)

Στίχος α΄

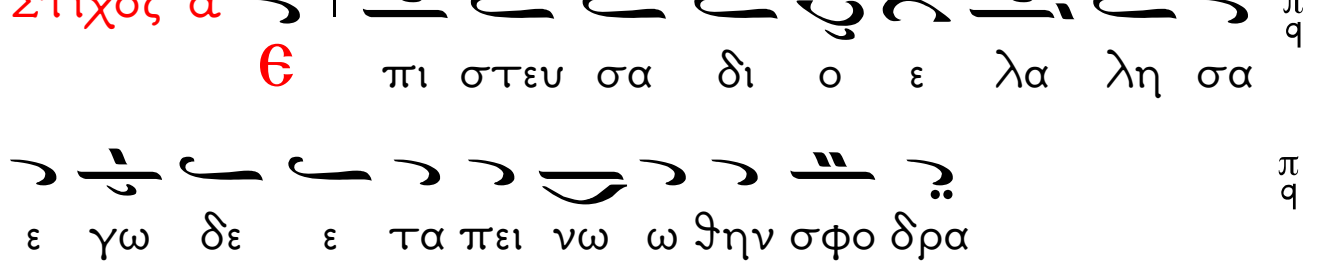

Στίχος β΄

Ti αν τα πο δω σω τω Κυ ρι ω πε

ρι παν των ων αν τα πε δω κε μοι

Στίχος γ΄

Τας ευ χας μου τω Κυ ρι ι ω α πο

δω σω εν αν τι ον παν τος του λα ου αυ του

Στίχος δ΄

Ѡ Κυ ρι ε ε γω δου λος σος ε γω ω

δου ου λος σος και υι ο ος της παι δι σκης σου

δι ερ ρη ξας τους δε σμους μου

Στίχος ε΄

Є πι στρε ψον ψυ χη μου εις την α

να παυ σιν σου ο τι Κυ ρι ος ευ ηρ γε τη

σε σε

Στίχος στ΄

Є λε η μων ο Κυ ρι ος και δι

και ος και ο Θε ος η μω ω ων ε λε ει

Στίχος ζ΄

Ευ α ρε στη σω εν ω πι ον Κυ ρι

ου εν χω ω ρα ζων των π q

Στίχος η΄

Σοι θυ σω θυ σι αν αι νε σε ως και

εν ο νο μα τι Κυ ρι ου ε πι κα λε σο μαι π q

Στίχος θ΄

Τας ευ χας μου τω Κυ ρι ω α πο

δω σω εν αν τι ον παν τος του λα ου αυ του π q

εν αυ λαις οι κου Κυ ρι ου εν με σω σου Ι ε ρου

σα λημ π q

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι π q

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην π q